65ste Jaargang No 5431

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Maandag 23 Mei 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Veiligheidsraad doet weder beroep op wapenstilstand in Palestina

Noordamerikaans consul in Jerusalem gedood

Italiaans kabinet door president Einaudi beedigd

NOORDAMERIKAANS BLOED STROOMT IN JERUSALEM.

Correspondenten, die zich bij de Joodse strijdkrachten in Jerusalem bevinden, berichten het volgende omtrent de moordaanslag op de Noordamerikaanse consul aldaar.

„Tegen één uur in de namiddag van Zaterdag jl. (Jerusalem-tijd) werd in Jerusalem de Noordamerikaanse Consul-Generaal Thomas C. Wasson, neergeschoten. Dit incident vond plaats in het Noordamerikaans consulaatgebouw te Jerusalem. Wasson, die de ouderdom van 52 jaar heeft bereikt, is het derde lid van het Noordamerikaans consulaat, dat sinds het uitbreken van de hevige strijd in Jerusalem gewond werd.

Thomas, die lid is van de wapenstilstandscommissie van de veiligheidsraad van de Uno, viel neer toen hij door een kogel getroffen werd. Het projectiel doorboorde de rechterschouder van het slachtoffer en kwam bij de borst uit het lichaam.

In het consulaatsgebouw werd hem de eerste hulp verleend, waarna hij vervoerd werd naar het hospitaal van de Engelse missie.

Het Arabisch legioen blijft zonder ophouden artillerieeenheden in Jerusalem binnenvoeren. Autoriteiten van het Joods agentschap waarschuwden, dat deze stad verdedigd zou worden. Het zal een tweede „Stalingrad" worden.

De Joden, die thans in hevige strijd gewikkeld zijn en op vijf verschillende punten binnen en rondom Jerusalem vechten, beweerden dat zij voorbereid zijn op een langdurige en zware strijd tegen de invaderende Arabische staten. Zij uitten hun tevredenheid over de resultaten, die gedurende de laatse week bereikt werden. In Jerusalem hebben zij voortgang geboekt, terwijl zij de Arabische invasielegers in het Noorden en het Zuiden de pas hebben afgebroken.

Het agentschap voegde er echter aan toe, dat het Egyptisch leger in Hebron ten Zuiden van Jerusalem, zich klaar maakt voor een invasie om het Arabisch legioen van Transjordaans Abdullah te steunen.

Een zegsman wist te vertellen, dat een eventuele invasie op alle punten weerstand zou ondervinden, afgezien nog van een verwoesting van de stad. „Wij zullen onze stad tot het uiterste verdedigen", aldus deze zegsman.

Gedurende het weekeind vonden er verscheidene aanvallen en tegenaanvallen plaats, doch de situaties zijn onveranderd gebleven. Gisteren werd de Noordamerikaanse ingenieur Herbert Walker van de vlooteenheden, verschillende malen getroffen, toen hij zich bevond tussen een schietpartij van Joden en Arabieren. Dit gebeurde achter het consulaatsgebouw. Toen hij in borst en maag getroffen werd, spiedde hij zich naar een Engels hospitaal.

Het eerste Noordamerikaanse slachtoffer viel verleden week, toen Thomas Gannon voor het St. Julians Hotel door een kogel werd doodgeschoten.

EEN „WAARSCHIJNLIJKE" ACTIE.

Een regeringsberichtgever meldt dat Engeland waarschijnlijk 40 Britse officieren uit het Transjordaans Arabisch legioen zal terugtrekken. Dit ingeval de Arabieren geen gehoor geven aan het heden door de Uno uitgegeven bevel om het vuren te staken.

De berichtgever benadrukte echter wel, dat deze actie „waarschijnlijk" is.

STAAKT HET VUREN.

Joodse autoriteiten zeiden, dat de voorlopige regering van Israël toestemden om zich te houden aan een bevel om het vuren te staken op alle fronten in Palestina als de Arabieren er zich aan houden. Deze beslissing werd gisteravond genomen, nadat een dergelijk verzoek door de Uno was ontvangen. De Joden zullen echter dan pas ophouden met de strijd als de Arabieren eerst afkondigen, dat zij het vuren staken.

DE TOESTAND IN PALESTINA.

Zowel de Joden als het Arabische legioen zeiden, dat zij winsten boekten en hevige verliezen toebrachten aan de tegenpartij. De macht over Ramat Rehel moet klaarblijkelijk noodzakelijk geacht worden, voordat de Egyptenaren iets kunnen ondernemen ten aanzien van Jerusalem. Het leger van Israël in Haifa zeide, dat de Joodse troepen de vitale weg van de Libanese grens tot aan Tel Aviv zuiverden. Gisteren klonken de waarschuwingssirenes over Haifa toen zes niet-geidentificeerde vliegtuigen boven de stad vlogen. Er werd echter geen aanval gedaan. In Jerusalem stierf de Noordamerikaanse consul generaal Thomas Waskou aan zijn wonden, nadat hij Zaterdag door een scherpschutter achter het Noordamerikaanse consulaat werd neergeschoten.

De Joden maakten de verovering bekend van Ras en Nakoura, de Palestijnse douane- en politiepost van de Libanese grens. Ook werd het Arabische dorpje Tanturah veroverd. Tanturah met een bevolking van ongeveer 4000 personen werd door Arabische scherpschutters gebruikt als een basis van waaruit zij aanvallen deden op het Joodse vervoer tussen Haifa en Tel Aviv. Verder werd nog bekend, dat Joodse vliegtuigen Arabisch troepen bestookten en een brug in de Jordaanvallei.

HEVIGE GEVECHTEN IN OUDE BINNENSTAD.

In een hoek van het gedeelte van Jerusalem, dat door oude muren omringd is, wordt hard gevochten tussen de Arabieren en de overgebleven Joden, die zich uit alle macht verzetten tegen capitulatie.

Een officier van het leger der Arabieren zeide: Wij zullen zodanig te werk gaan om zoveel mogelijk levens te sparen."

De Joden blijken in een val gelopen te zijn.

AAN DE BEURT.

Harold Evans, de nieuw benoemde Noordamerikaanse Commissaris voor Jerusalem, is per vliegtuig te Cairo aangekomen.

Na een grote rust periode zal Evans weder een poging aanwenden voor een wapenstilstand.

ALGEMENE ONTWAPENING!

Aqqam Passa, secretaris generaal van de Arabische Liga, deelde op een persconferentie mede, dat de Arabieren zich zullen houden aan de eis van een algemene ontwapening van alle Joodse strijdkrachten in Jerusalem. Dit als basis voor een eventuele wapenstilstand in Jerusalem. Passa zeide: „Ik zou geen bezwaren opperen, indien deze ontwapening voor beide partijen geëist wordt."

DE HOUDING DER ARABIEREN.

De Arabische leiders bespraken of zij gevolg zullen geven aan het beroep van de Uno om een eind te maken aan de Palestijnse oorlog. De Joden zeiden, dat zij vandaag op zullen houden met schieten indien de Arabieren hetzelfde zullen doen. De Egyptische minister van Buitenlandse Zaken Ahmed Kassaba Passa zeide gisteren, dat zijn regering haar uiterste best zal doen om het beroep van de Veiligheidsraad ter staking van het vuren op te volgen. Het Egyptische kabinet kwam gisteren bijeen en besprak het beroep zonder een beslissing te bereiken. De andere Arabische landen hebben hun mening nog niet te kennen gegeven. Abdel Rahman Anzam, de secretaris-generaal van de Arabische liga, zeide gisteren tegen een ournalist in Amman, dat hij zich niet zou verzetten tegen een wapenstilstand in Jerusalem, indien de ontwapening aan beide zijden wordt doorgevoerd. De Israëlitische regering maakte gisteren de aanbieding om het vuren te staken in Tel Aviv bekend, terwijl de Arabieren in Cairo bekend maakten, dat het Egyptische leger in de loop van de dag was doorgedrongen in Jerusalem om zich te verenigen met het Arabische legioen, dat tracht de Joodse weerstand in de stad te vernietigen.

Z. H. DE PAUS ONTVANGT.

De Heilige Vader ontving alle Argentijnse consuls in Italië. Deze consuls werden aan de Paus voorgesteld door de Argentijnse Ambassadeurs Rafael Ocampo Gimenez en Generaal Nicola Accame. Het personeel van de beide ambassades was ook ter audiëntie aanwezig.

De diplomaten werden door de Heilige Vader ontvangen ter gelegenheid van de jaardag van de Argentijnse revolutie.

ITALIAANS KABINET GEREED GEKOMEN.

Na een bezoek van 45 minuten aan president Einaudi zeide minister president DeGasperi, dat hij de lijst met de namen der nieuwe ministers had aangeboden aan de president. Hiermede kwam klaarblijkelijk aan een kleine crisis van elf dagen, waarin DeGasperi erin slaagde de samenwerking van de drie kleine partijen met de Christelijk-Democraten te behouden.

Deze combinatie omvat bijna alle niet-communistische elementen in het nieuwe parlement. Het kantoor van de minister-president deelde nog mede, dat het hernieuwde kabinet heden de eed zal afleggen.

De Gasperi zeide, dat zijn lijst ook de naam bevatte van senator Giovani Porzio, een onafhankelijke uit Napels, die een der drie vice-minister-presidenten is geworden. De aanvaarding van deze kabinetspost door Porzio was de laatste post, die DeGasperi aanbood. Porzio zal in het kabinet zitten als de bijzondere afgevaardigde voor Zuid Italië en daar hij een zeer intieme vriend is van de voorafgaande Enrico de Nicola worden hier twee moeilijke quaesties in een persoon opgelost. Het neemt op zijn minst gedeeltelijk het genoegen weg, dat er bestaat in Zuid Italië, waar velen zeggen, dat de regering te Noordelijk is en ten tweede kalmeert het enigszins de volgelingen van De Nicola, die teleurgesteld zijn, dat door de manoeuvre van de Christelijk-Democraten een ander president is geworden.

HET ITALIAANSE KABINET.

Het eerste kabinet van de Italiaanse Republiek wordt heden door president Luigi Einaudi ingezworen. De nieuwe regering is een coalitie van anti-communistische krachten, die de verkiezingen van 18 wonnen. Leden van het kabinet zijn Attilo Piccioni, secretaris generaal van de Christelijk Democratische partij werd vice-president en minister zonder portefeuille. Giovanni Porzio, een onafhankelijke en liberaal, werd vice-minister-president en minister zonder portefeuille. Zijn speciale taal zal het zijn de belangen van Zuid Italië te behartigen. Alberto Giovanni, een liberaal, werd minister zonder portefeuille. Zijn bijzondere taak zal het zijn toe te zien op de uitvoering van het Marshallplan. Andere ministers zijn: Ezio Vanoni, Christelijk Democraat, Financiën. Ivan Matteo Lombardo, socialist, industrie en handel. Angelo Jervolino, Christelijk Democraat, posterijen en telegraaf. Giuseppe Saragat, socialist, blijft vice-minister president en minister van Koopvaardij. Robberto Terreloni, socialist, minister zonder portefeuille met de speciale taak op het Marshallplan toe te zien als ondervoorzitter van de ministeriële commissie van opbouw.

Guiseppe Pella, Christelijk Democraat, schatbewaarder en voorlopig minister voor de begroting. Randolfo Pacciardi, Republikein, minister van Verdediging. DeGasperi zal bovendien zelf voorlopig minister zijn voor de vroegere Afrikaanse koloniën.

EIGENDOMMEN ROEMEENS KONING VERBEURD VERKLAARD.

De Roemeense regering heeft de landgoederen en bezittingen van ex-koning Michaël en andere leden van het koninklijk huis tot staatseigendom verklaard. Verder heeft de ministerraad besloten het Roemeens staatsburgerschap van de koning en diens familie te ontnemen, omdat „hun daden in strijd waren met de plicht van trouw jegens zijn belangen van het Roemeense volk en de republiek schaden."

„EMPIRE DAG".

Op de verjaardag van Koningin Victoria vierde Engeland de „Empire dag". Op gouvernementspleinen, scholen en andere plaatsen werden er volksspelen gehouden. De ochtendbladen publiceerden de rede, welke Maarschalk Jan Christian Smuts, premier van de Zuidafrikaanse Unie, bij deze gelegenheid heeft afgestoken. In zijn toespraak deed Smuts een beroep op de eenheid der Britse grondgebieden, teneinde in staat te zijn zich te verzetten tegen iedere potentiële agressie.

NIEUWS IN HET KORT.

— Ter gelegenheid van het jubileum van Koningin Wilhelmina zullen speldjes door de Nederlandse munt vervaardigd en verkocht worden, waarvan de opbrengst bestemd is voor het oprichtingsfonds ter bestrijding en onderzoek van kanker.

— In Nederland is er een begin gemaakt met de montage van de nieuws verkeersbrug over de Lek, die door oorlogshandelingen werd vernield.

— Prins Bernadotte heeft de uitnodiging om als bemiddelaar op te treden in het Palestijns conflict aanvaard. Maar voor zes maanden.

— De vleesverpakkersstaking in Amerika is na 76 dagen geëindigd. De arbeiders aanvaarden het oorspronkelijk aanbod van de maatschappijen van negen dollarcenten per uur loonsverhoging.

Romme over de a.s. verkiezingen en de lijst Welter

Een dezer dagen gaven wij een beschouwing over de as. verkiezingen in Nederland. Hierin zeiden wij, dat prof. Romme streefde naar een continuïteit van het programma van Beel.

In een verkiezingsrede, die prof. Romme in Enschedé hield, werd bovenstaande bewaarheid. Voor ons, aldus sprak prof. Romme, is het een conditio sine qua non, dat het regeringsprogramma, waaraan wij zullen meedoen, er een is in de geest, zoals minister-president Beel die voorstaat. Ik wil wel zeggen, aldus spr., dat, indien de P. v.d. A. niet meer tot de regeringspartijen zou kunnen behoren, omdat zij niet zou willen meedoen aan een regeringsprogram, waarin in voldoende mate ons urgentieprogram zijn terugslag vindt, de zaak wel ker nadelen voor het Nederlandse belang zijn verbonden.

Ik heb gelezen, dat de heer Welter met een eigen lijst zou willen komen. Ik kan deze berichten moeilijk geloven. Indien de heer Welter met een eigen lijst uitkomt en hij slaagt, dan is het waarschijnlijkste gevolg, dat de P. v.d. A. de grootste partij wordt in Nederland en dat de K.V.P. op de tweede plaats zou komen. Slaagt hij niet, dan zal dat met zich meebrengen een afsplintering van stemmen en van de kans op een zeteluitbreiding onzerzijds.

Als iemand van een dergelijke actie plezier zal hebben dan is dat de lachende derde: de P. v.d. A., alsmede de Communistische Partij. Wij moeten in de Tweede Kamer 33 zetels plus een halen om aldus in het Nederlands optreden in het Indonesische probleem onze invloed verder te versterken.

Tot zover een kort uittreksel uit het betoog van prof. Romme.

Inderdaad zijn Welter en Bajetto met een eigen lijst uitgekomen. Het episcopaat heeft in verband met de verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten Generaal de volgende verklaring doen voorlezen.

Het optreden van het communisme zowel buiten als binnen onze landsgrenzen geeft ons aanleiding alle stemgerechtigde katholieken andermaal te wijzen op de hoogst gewichtige taak, welke zij op staatkundig gebied hebben te vervullen, teneinde iedere machtsvorming van het goddeloze bolsjewisme te voorkomen.

Het oog gericht op het communistische gevaar in Italië, heeft Onze Heilige Vader de Paus op 10 Maart ernstige woorden gesproken tot de pastoors en de vastenpredikers van Rome over het kiesrecht en de kiesplicht van de Italiaanse katholieken.

„Zonder twijfel — aldus de Heilige Vader — zal de Kerk zich buiten de partijstrijd houden en boven politieke partijen staan. Maar hoe kan zij onverschillig blijven ten aanzien van de samenstelling van een parlement, waaraan de grondwet wetgevende macht toekent in zaken, die zo rechtstreeks de hoogste godsdienstigebelangen en de levensvoorwaarden van de Kerk in Italië betreffen?" „Iedereen moet stemmen volgens de uitspraak van zijn geweten", zo zegt de Paus letterlijk verder. „Het is duidelijk, dat de stem van het geweten iedere ernstige katholiek oplegt zijn stem te geven aan die candidaten of die lijst van candidaten, die genoegzame waarborgen bieden voor de bescherming van de rechten van God en de zielen, voor het ware welzijn, zowel van de enkeling als van het gezin en de samenleving, overeenkomstig de Goddelijke geboden en de christelijke moraal."

Ook in Nederland zijn wederom verkiezingen in uitzicht gesteld. Hoe maken wij het beste gebruik van ons stemrecht, gelet op de godsdienstige en staatkundige verhoudingen in ons vaderland? Bij de verkiezingen in 1946 hebben wij verklaard, dat de Katholieke Volkspartij naar onze overtuiging de beste waarborgen biedt voor de eerbiediging en de naleving van de zedelijke normen van het christendom op het terrein van wetgeving en bestuur. Wij zijn van mening, deze verklaring nu nog te moeten handhaven. Ten slotte aarzelen wij niet u krachtig aan te sporen, om de eenheid op staatkundig gebied hecht te bewaren.

Vergeleken bij de hoge belangen, die op het spel staan bij de opbouw van een christelijke Staat en Maatschappij en de afweer van het communisme, zijn de meningsverschillen onder de katholieken over staatkundige vraagstukken, hoe belangrijk ook op zichzelf, toch van ondergeschikte betekenis. Reeds het verlies van weinige stemmen kan in ons machtig wapen in de gemeenschappelijke strijd tegen het communisme, terwijl zij bij de maatschappelijke en staatkundige opbouw van ons christelijk levensideaal een zeer waardevol goed is, welks verlies niet te overziene schade zou berokkenen aan de belangen van het christendom en het welzijn van ons dierbaar vaderland.

Wij geloven, dat deze herderlijke brief de actie Welter toch in genoegzaam duidelijke bewoordingen afkeurt.

Recht tot het Hart

De vreugde moet worden gezocht in het geweten en in het hart.

Godsdienst en Politiek

Een oud afgezaagd thema...... Zult ge misschien zeggen.

En inderdaad is dit zo.

Vroeger was het vooral de S.D.A.P. die voortdurend schermde met de leuze:

„Godsdienst is privaatzaak."

Deze partij was op dit punt de erfgename der oude liberalen, die ook op dit standpunt stonden, dat de Godsdienst volkomen gescheiden moest blijven van de Politiek.

Later kon men vooral in de Communistische Pers lezen, dat het Communisme niets tegen de Kerk heeft, als Zij zich maar niet zou bemoeien met het Communisme.

Van voor de oorlog herinneren we ons nog al te goed het Nationaal Socialisme met zijn leuze: „Het Politiek Katholicisme weg van de preekstoel."

En nu verscheen, zo waar NOS LUCHA, het orgaan van de Nationale Volkspartij van Dr. Da Costa Gomez, met **hetzelfde** stokpaardje.

Deze jonge partij, waar helaas zoveel de goedertrouwe Katholieken in zitten, toont dus wel heel spoedig in welke illustere scholen zij haar politieke wetenschap gaat opdoen...

Het nummer 4 Mei van NOS LUCHA begint allereerst te wijzen op het diepgaande contrast: De Nationale Volkspartij als NEUTRALE, niet een „CHRISTELIJKE" PARTIJ,

tegenover de „Rooms Katholieke partij".

Verder spreekt het blad dan nog van;

„het opnieuw oproepen van de onheilzame sentimenten tussen papisten en anti-papisten".

„de grote massa der bevolking op Curaçao. voelt niets voor een politieke strijd gegrondvest op godsdienstige verschillen"

„de bevolking moet zich nu achter hen scharen. omdat ze toch zo principieel katholiek zijn".

De lezers zien duidelijk telkens hetzelfde stokpaardje van socialisten, communisten en NSBers alleen telkens anders opgetuigd, zoals de paardjes in de draaimolen.

Laten wij voor onze goede Katholieken de zaak nog eens even duidelijk en zakelijk uiteenzetten.

Wat is politiek?

Het is zaak elkander goed te verstaan. Want politiek en politiek is twee. Een oorlogsverklaring is een politieke daad. Doch de goedkeuring tot aanmaak van vierkante stuivers is óók een politieke daad. Een verandering van de wet op de burgerlijke stand met de bepaling, dat voornamen voor de eigennaam moeten staan, is politiek.

De benoeming van een gouvernements-brugwachter is een politieke daad en de aanstelling van een Gouverneur ook.

Zo kan men eindeloos doorgaan, als men maar goed beseft, dat politiek niet alleen in de WETENSCHAP der staatkunde, maar ook de verwerkelijking van deze wetenschap.

Onder die verwerkelijking, onder practische politiek valt dus zeer veel. **Want de staat heeft op zijn wijze en op zijn terrein mede zorg te dragen voor de gehele mens.**

Hij moet in de eerste plaats zorgen voor de rechtsorde tussen de enkelingen en de groepen op zijn gebied. Hij kan voor andere dingen rekenen op de arbeid der burgers zelf of op het werk van verenigde burgers.

Kan de Staat of het Gouvernement dit alleen? Neen, hij kan evenmin als de afzonderlijke mens alleen eigen doel en eigen werk geheel en goed kennen.

En dit is een gevolg van de erfzonde.

Moderne heidenen loochenen haar wel; communisten menen wel haar te kunnen uitbannen door afschaffing van het particuliere eigendomsrecht, maar die erfzonde is nu eenmaal een feit, de gevallen mens kan zelfs het Godsbestaan niet meer vaststellen zonder gevaar te lopen daarbij in grote dwalingen te vallen; evenmin kan die mens in volle klaarheid zonder het licht der Openbaring de grote zedelijke waarheden volkomen kennen.

Een ieder kan zelf zien, hoe de grootste vragen. die het leven raken, met name alle vragen, die samenhangen met ons doen en laten, voor duizenden „moderne" mensen volkomen duister zijn geworden. Zodat we nu beleven, dat de mensen in wetten vastleggen, dat zij ongeboren leven mogen doden, of dat huwelijken tussen mensen van verschillend ras mogen worden verboden.

De ene dwaling is nog afschuwelijker dan de andere. Maar men bedenke wel; **dit alles vastgelegd in wetten en vorderingen is ook politiek.**

Evengoed als de bevordering van lijkverbranding, bepaalde organisatiedwang of schooldwang doodgewone politieke daden zijn.

Zij zijn meestal regelrechte gevolgen van grote geestelijke dwalingen over de rechten van de Staat (Gouvernement) of van de mens.

Zo is dadelijk duidelijk, dat zowel de politiek als de opvoedkunde leiding nodig heeft. Beide wetenschappen zullen zonder voorlichting herhaaldelijk dwalen Maar politiek als daad en opvoedkunde als daad zullen uiteraard even spoedig in dwaling vallen als hun licht ontbreekt.

Als wij dus over „politiek" spreken, bedoelen wij niet handelingen van strikt stoffelijke aard of oplossingen op zuiver-technisch terrein.

Het gaat dan niet om de vraag of er op Curaçao een tunnel of een brug moet zijn; niet om de vraag of er in de Breedestraat één-richtingverkeer moet zijn of niet, of briefporto van 6 of 10 cts.

In ons volgende artikel zullen wij de vraag beantwoorden

WAT DOET DE KERK?

CURAÇAO

BROEDER HOEDT IN HET ZILVER.

Morgen viert Broeder J. Hoedt, kruisvaarder van St. Jan de heugelijke dag, dat hij 25 jaar geleden opgenomen werd in het gezelschap van de Heren kruisvaarders van St. Jan.

Broeder Hoedt behoort tot de allereerste kruisvaarders die zich op Curaçao kwamen vestigen in 1937.

Hij heeft pionierswerk verricht, toen in Aruba nog geen sprake was van wat we daar zien als uiterlijke vorm van woeste en zegenrijke arbeid voor de gemeenschap van Curaçao, n.l. Brakkeput.

Morgen tussen 10.30 en 11.30 bestaat er gelegenheid deze sympathieke kruisvaarder geluk te wensen met deze dag.

HET CURACAOS WATERPROBLEEM.

„Zoet water uit zeewater".

De Nederlandse regering heeft bij een Britse firma een order geplaatst ter waarde van 500.000 pond sterling voor een installatie om zoet water te distilleren uit zeewater. De installatie is bestemd voor Nederlands-West-Indië. De betreffende firma heeft reeds veel soortgelijke toestellen gebouwd op deze eilanden gedurende de laatste 25 jaar", aldus lezen wij in een Nederlands dagblad.

In Nederland vraagt men zich af, of deze apparaten niet bij de Nederlandse industrie gesteld hadden kunnen worden.

Wij op Curaçao vragen ons af wanneer we die op het eiland kunnen afwachten.

Het is nog steeds misère met het water, de kraan geeft slechts lucht en ons ergernis.

OVERSTE VAN DUN WEER TERUG.

Met het KLM vliegtuig van a.s. Dinsdag wordt op Curaçao verwacht luitenant-kolonel van Dun, overste van de landmacht op Curaçao, die op dienstreis was naar Nederland.

CURACAO ONTMOET MEN OVERAL. OOST IS OOST EN GEEN WEST.

Curaçao is bekend door geheel het land. Met dit land bedoelen wij Nederland. En met dit bekend zijn, bedoelen wij ook niet, dat men in Nederland aangename herinneringen heeft aan Senior's onvolprezen likeur, maar wij bedoelen hiermede, dat men in kranten en tijdschriften veel artikelen aantreft over de West en Curaçao in het bijzonder.

Leest men de „Post van Langenboom", dan staat vermeld, dat zuster Secunda naar Aruba vertrok. Op de scholen is de „Kleine Apostel" de contactlegger met de West. In het cathechismusblad „Op weg" stond ook Curaçao, dit was n.l. in verband met de Indische missieweek.

Men ontmoet Curaçao overal en hoogst zelden hoort men het papiement.

Zo heeft een pater Jezuiet een artikel geschreven over het onderwijs in Indië, waarbij hij veel critiek uitte, op hetgeen reeds voorbij is. Laat men toch oppassen: Oost is Oost en niet West. Zoals in de politiek de West er altijd bij gesleept wordt als het over de Oost gaat, zo moet men het toch niet met de andere vraagstukken doen. Het is hier geheel anders, geografisch kleiner, geen millioenen volk met zovele schakeringen geheel andere mentaliteit. En vooral geen eeuwenoude cultuur als background voor de West fantaseren, want dan is men irreëel.

Curaçao ontmoet men overal. In een oude Friese grote en deftige boerenplaats, stonden we naar de schilderijen te kijken en al die deftige pruiken heren met mooie kragen en pakken aan, leken bekenden voor ons. Dat gezicht was bekend, het waren de voorzaten van de familie Asbeck, de voorlopers van de marine, overste van Asbeck, onder de oorlog op Curaçao.

De West in bredere zin kan men leren kennen uit een artikel over Columbia, waar Nederlandse priesters werken bij de Vaunes indianen, Suriname wordt bekendgemaakt door de st. Clemensbode, terwijl we in een padvinders tijdschrift lazen over de scouts op Trinidad.

INTERNATIONAAL MUZIEKCONCOURS.

Onze lezers hebben in ons blad een tweetal artikelen kunnen lezen over het internationaal muziekconcours, dat te Scheveningen gehouden wordt.

Hedenavond zal er een reportage via de P.C.J. microfoon worden uitgezonden en wel om 21.15 uur.

PIJPENSYMPHONIE IN MINEUR.

Benoorden de aanlegsteiger van de ferrie op Otrabanda ligt de kade voor doorvoer. Hier plachten de schepen pijpen te lossen, welke weder over een paar dagen door andere schepen worden geladen voor verder transport (transito).

Deze werkzaamheden gaan natuurlijk gepaard met de nodige herrie en zelfs in de nacht blijft deze pijpensymphonie doorklinken, tot grote ergernis van de bewoners van de nabij liggende buurten, die steen en been klagen, dat zij overdag gewoonweg een zenuwziekte oplopen van al dit geraas en het 's avonds onmogelijk is om te slapen.

Volgens ons dient het gouvernement rekening te houden met de rust dezer mensen. Zoals wij reeds eerder in dit blad hebben opgemerkt, materie mag geen hoogtij vieren. Men dient te zorgen, dat er een regeling komt voor het lossen en laden dezer pijpen. Misschien is het mogelijk, dat men een ander gedeelte van de kade voor transito beschikbaar stelt. Een gedeelte bijv. dat meer diep in het Schottegat gelegen is.

DR. LASHLEY IN DE J.P.F.-CLUB OVER ENKELING EN MAATSCHAPPIJ.

Voor een geheel volle zaal sprak de bekende Surinaamse oogarts in de J.P.F.-club. Bij zijn inleiding wees de voorzitter op de grote verdiensten van de spreker voor Suriname; hij legde echter vooral de nadruk op de buitengewone steun, die de Surinaamse Statendelegatie van hem ondervonden had, toen deze voor de R.T.C. in Nederland vertoefde.

Dr. Lashley begon erop te wijzen, dat hetgeen hij gedaan had slechts plirht was geweest: de Surinamers in Nederland moesten de delegatie-leden bijstaan en hij was zo gelukkig geweest het te hebben mogen doen. De dank van de Surinaamse gemeenschap op Curaçao hiervoor zal hij overbrengen aan de landgenoten in Nederland.

Wat het door hem gekozen onderwerp „Enkeling en Maatschappij" betreft daar wenst hij allereerst te verklaren, dat hij zich op positief-Christelijk standpunt stelt. De spreker geeft dan een historisch overzicht van de ontwikkeling in de verhouding van den enkeling t.o.v. de gemeenschap in de loop der eeuwen, waarbij hij iets langer blijft stilstaan bij het sterke individualisme der 19e eeuw en het daarna gevolgde krachtige collectivisme der 20e. Degene, die het positief-Christelijk standpunt verlaat, ziet de enkeling als opgaande in de gemeenschap, maar die enkeling mist dan de basis, waarop het leven moet worden opgebouwd: de gemeenschap met de Schepper. Fel hekelt hij het nationaal-socialisme en het bolsjevistisch-communisme, die door het loslaten van het Gods-principe, tenslotte mozsten komen tot het leiders-beginsel, dat de enkeling verlaagt en hem geheel doet opgaan in een grauwe massa, in volkomen overgave aan een leider.

Hij komt tenslotte tot de conclusie, dat slechts op positief-Christelijk fundament een gelukkige samenleving kan worden opgebouwd, omdat leze zal steunen op het gezin, de door God gevormde gemeenschap. Het individu mag nimmer in de gemeenschap ten ondergaan, omdat in hem de kiem van het Goddelijke zit. De mensen zijn echter niet gelijk, in de zin zoals de Fransen die gelijkheid zagen in de 18e eeuw, maar wel door de Schepping. Vandaar, dat in de gemeenschap enkelingen naar voren komen, die de Goddelijke plicht hebben leiding te geven aan hun medemensen en door hun voorbeeld anderen kunnen optrekken naar een hoger niveau. Toch dient aan elk mens de vrijheid gelaten te worden vast te houden aan eigen beginselen. Men mag slechts hopen, dat door eigen voorbeeld de anderen ten slotte zullen gaan beseffen, dat het positief-Christelijke de beste basis is voor het leven op aarde; dit aan anderen opdringen, acht spreker verkeerd.

Hij erkent nl. dat in Suriname grote niet-Christelijke groepen aanwezig zijn, maar wenst de Surinaamse gemeenschap opgebouwd te zien op de Christelijke principes en niet op algemeen ethische beginselen. Met eerbiediging van elkanders mening kan gemakkelijker een gelukkige gemeenschap worden opgebouwd. dan wanneer — zoals in de absolute staten gebeurde — anderen door dwang hun mening moeten prijsgeven voor die van de grotere massa. In dit verband wijst hij op de verkeerde interpretatie van het begrip „vrijheid". Men ziet Vrijheid gewoonlijk als het „vrijzijn van iets", terwijl het betekent „de vrijheid tot iets". Wij moeten niet „vrijkomen" van de Hollanders, wij moeten „vrijstaan tegenover de Hollanders", dus als volkomen gelijken en gelijkwaardigen met elkaar omgaan.

Ruim een uur sprak hij over dit lang niet gemakkelijk onderwerp. Zijn duidelijke uiteenzetting maakte het echter zijn aandachtig gehoor mogelijk hem te volgen, wat bleek uit de tijdens de pauze gestelde vragen, die hij vlot beantwoordde. Het was een fris geestelijk bad, dat de aanwezige J.P.F.'ers ongetwijfeld tot nadenken zal stemmen.

EEN LICHTSTAD.

Op het Rif, tussen het sportterrein van de C.B.L.O. en het nieuwe zwembassin, is een dezer dagen een nieuwe stad verrezen.

Overdag ziet men talrijke handen druk bezig aan de opbouw van „Luna Park". Des avonds is de nieuwe lichtstad een ware versiering voor dit stadsgedeelte waarlangs momenteel al het verkeer naar Brionplein leidt.

Het belooft dit maal iets extra's te worden.

THOMAS EN V. U. CORPS

ontvangen Studerenden uit Overzeese Gebiedsdelen.

Op 28 April jl. hield de R.K. Studenten Vereniging „Sanctus Thomas Aquinas" en op 13 Mei jl. het Studentencorps van de Vrije Universiteit te Amsterdam een ontvangst voor de Studenten uit Curaçao, Indonesië en Suriname. Op deze avonden waarbij diverse sprekers het woord voerden en de verschillende studentengroepen uit de overzeese Gebiedsdelen voor hun land specifieke nummers opvoerden, werden de banden tussen de verschillende rijksdelen-vertegenwoordigers in de Amsterdamse Studentenwereld nauwer aangehaald.

GESLAAGD.

Voor het Canidaats-examen Rechten te Amsterdam de Heer **P. L. de Haseth.**

In aanmerking nemende dat de Heer De Haseth verleden jaar in Augustus voor zijn aanvullend Staatsexamen Latijn en Grieks slaagde, mag dit tweede succes binnen zo'n korte tijd als een mooie praestatie worden beschouwd.

ONTMASKERD

43.

Een kwartier later zat hij in Sir Robert Camford's werkkamer in Downing Street 10. Camford, de bekende staatsman, van wien gezegd werd, dat hij altijd onverstoorbaar was, zat onrustig in zijn leunstoel heen en weer te schuiven. Er lag een zorgelijke uitdrukking op zijn gelaat en voortdurend streken zijn vingers zenuwachtig door zijn grijze haar.

„Ik ben geen lafaard, Fordinghame, maar als je zulke dingen ter ore komen, is het heus geen wonder, als je je bezorgd gaat maken", zei hij. „In drie dagen tijd zijn twee leden van mijn cabinet onder de meest verdachte omstandigheden plotseling gestorven, en nu heeft men Weigall ook al bedreigd.De couranten maken er heel wat ophef van. „Waar blijft nu onze politiemacht? Waar blijft onze Geheime Inlichtingsdienst? vragen zij".

Fordinghame knikte.

„De Minister van Binnenlandse Zaken, zei U, sir?"

„Ja, Gisterenavond, toen hij na een vergadering op weg naar huis, botste in de mist een man tegen hem op. Weigall kon zijn gezicht niet goed onderscheiden, maar hij hoorde hem zeggen: 'Nog ten hoogste acht-en-twintig uur heb je te leven'. Dat klinkt als een bedreiging uit een achttiende-eeuws drama, maar, zie je, Fordinghame, ook Carpenter en Greyson hebben dergelijke waarschuwingen gekregen... en die zij allebei plotseling en op onverklaarbare wijze gestorven. Waarom zij mij tot nog toe met rust hebben gelaten, weet ik niet; maar nu kon het mijn beurt wel eens zijn". Er kwam een zenuwachtig glimlachje om Sir Robert's mond.

„Ik geef toe, dat het een zeer ernstig geval is, sir", antwoordde Sir Brian. „Weigall staat natuurlijk onder strenge bewaking?"

„Ja. Maar zijn belagers zullen met hem wel niet veel moeite hebben. Hij is dom genoeg, om te weigeren, voorzorgsmaatregelen te nemen. Weigall's standpunt is, dat, aangezien hij in de oorlog, waaraan hij actief heeft deelgenomen, zelfs niet eens een schrammetje heeft opgelopen, hij zich ook niet druk behoeft te maken over een paar ordinaire sluipmoordenaars... De man diende eens flink onder handen genomen te worden. Inderdaad de zaak is ernstig genoeg. Een voor een verliest het Gouvernement zijn beste Ministers — allen chefs van de meest belangrijke Departementen — wij staan er machteloos tegenover. En toch moet er iets gedaan worden, Fordinghame — het hele land komt in opschudding, als er nu nog eens een moord plaatsvindt".

„Ik zal doen, wat ik kan, sir. Als u me nu wilt excuseren, ga ik onmiddellijk naar Weigall".

„Doe dat, waarde heer", antwoordde de Minister-President op dankbare toon.

Sir Brian Fordinghame bleef plotseling staan en fronste de wenkbrauwen.

Die aanslagen op Engelse ministers moest wel op de een of andere wijze in verband staan met de grote geheime anarchistische beweging, welker leiders Stevenson bezig was op te sporen. Als hij Stevenson maar bereiken kon... Een gedachte doorkruiste zijn brein, maar onmiddelijk zette hij ze weer van zich af; hij zou geen raad weten, als Stevenson iets overkomen was.

Intusen had hij het bekende plein bereikt, waar een groot aantal ministers en politici woonden, aangezien het gelegen was in de buurt van Westminster. Op de stoep voor het huis van Hector Weigall zag hij twee mannen staan. Ze schenen druk met elkaar in gesprek te zijn. Beiden stonden met hun rug naar hem toegekeerd, zodat hij hun gezichten niet zien kon.

Naderbij gekomen, zag hij een der mannen zijn hoed afnemen, een buiging maken en toen vlug de trappen afdalen, die naar de voordeur leidden.

„Wel bedankt, Mr. Weigall", hoorde Sir Brian hem zeggen, waarna de man zich haastig verwijderde in tegenovergestelde richting.

Fordinghame bleef hem nakijken, tot hij enkele seconden later een hoek omsloeg en uit het gezicht verdween.

Sir Brian verhaastte zijn schreden. Hij herkende nu den man op het bordes als den Minister van Binnenlandse Zaken. Hij was zeker juist van plan te gaan eten.

„Zo, Weigall", zei hij.

Er kwam geen antwoord; de aangesprokene draaide niet eens zijn hoofd om. Maar een seconde later zag Sir Brian hem door zijn knieën zakken en voor de deur neervallen.

Sir Brian was in twee sprongen de trap op. Een angstig voorgevoel maakte zich van hem meester; hij bracht zijn handen onder de oksels van den gevallen man en trok hem overeind.

„Weigall".

Nog steeds kreeg hij geen antwoord. eHt gezicht van den minister was doodsbleek. Ofwel hij was flauw gevallen, ofwel......

Heftig rukte Fordinghame aan de bel en zei tot den verschrikten butler, die de deur opende: „Een dokter, vlug. Mr. Weigall is plotseling onwel geworden".

Tien minuten later wendde de medicus, die aan de overzijde van het plein woonde en die men terstond had laten halen, zich met een bedenkelijk gezicht tot Fordinghame.

„De dood schijnt onmiddellijk ingetreden te zijn", zei hij. „Ik kan zonder meer niet met absolute zekerheid constateren, wat de oorzaak is geweest, maar oppervlakkig beschouwd zou ik zeggen: hartverlamming".

Sir Brian hoorde nauwelijks, wat de dokter zei. Nu de Minister van Binnenlandse Zaken dood was, was het Fordinghame's taak, den moordenaar — want hij was ervan overtuigd, dat hier een moord had plaats gehad — op te sporen, en daarom was het zaak te trachten, de een of andere aanwijzing te vinden.

„Die schram daar op zijn hand, dokter?" zei hij, wijzend op een smal, rood krasje, dat door het een of ander scherp voorwerp veroorzaakt kon zijn; „zoudt u denken...?"

„Het is mogelijk. Ik kan nog niets met zekerheid constateren, zoals ik al zei, maar het zou me niet verwonderen, als de Minister vermoord was. Ik beloof u, Sir Brian, dat ik het geval grondig zal onderzoeken".

Na den Minister-President telefonisch van het gebeurde in kennis gesteld te hebben, verliet Sir Brian Fordinghame Weigall's woning. Het was hem, alsof een zware last op zijn schouders drukte — een te zware last voor zijn zwakke krachten. Wat een ellendige geschiedenis. Als hij een taxi genomen had in plaats van de betrekkelijke korte afstand van Downing Street naar Clarges Square te wandelen, zou Hector Weigall nu vermoedelijk nog in leven zijn. Nu echter had de geheimzinnige Hand, die een voor een kopstukken van het Engelse volk vermoordde, weer een nieuw slachtoffer gemaakt — een man, die in deze critieke tijd nauwelijks gemist kon worden.

„Tot mijn spijt moet ik u meedelen, dat ik Miss Manners niet te spreken heb kunnen krijgen, sir", zei Simmons.

„En waarom niet?"

(Wordt vervolgd)

Van en voor de Vrouw

DE NIEUWE JAPONNEN EN DE NIEUWE LIJN.

Al deze modellen hebben aangeknipte mouwtjes.

No. 1 heeft een geaccentueerde heuplijn, dus niets voor de dikkertjes.

No. 2 heeft de zo zeer begeerde lage gerimpelde halslijn heerlijk koel om te dragen en zeer gemakkelijk om te strijken.

No. 3 Deze japon heeft een sluiting van voor over de gehele lengte met een dubbele rij knopen. Laten de corpulente figuren de streep in de lengte nemen.

No. 4 Deze flateuze japon waarvan de ruit is schuin genomen kan door elk figuur worden gedragen en kleed zeer af.

No. 5 Ook deze japon kan door jong zowel als door oud worden gedragen; het verschil moet dan in de stof tot uiting komen. De ruimte valt laag onder de taille zoals U ziet.

No. 6 Deze aardige en vlotte japon kan alleen maar door zeer slanke figuurtjes worden gedragen, daar de gerimpelde rok vlak onder de taille dik maakt. U ziet bij al deze modellen de nieuwe roklengte aangegeven, nl. minstens 30 cm. vanaf de grond, en ook de nieuwe taillelijn, welke zeer laag is aangebracht. Ze zijn stuk voor stuk allemaal schattig, maar denk met het kopen van de stof of deze voor Uw figuur geschikt is.

Eva.

Huidverzorging

Maak eerst Uw huid schoon met CLEANSING-CREME, TONIC of LOTION of CLEANSING-MILK.

Diagnose van de huid vaststellen, die is in dit geval NORMAAL.

Als men geen stoombad wil nemen en men zichzelf niet kan maseren, dan legt men afwisselend koude en hete compressen op het gezicht. Men kan in het water dan nog een aftreksel van CAMILLEN, MENTHOL doen dit laatste enige druppels op een wasbak met water.

Daarna wordt de dagcreme zorgvuldig ingeklopt met een patter of met de vingers. Hierna volgt onmiddellijk, indien nodig, het opbrengen van vette rouge. Vette rouge opbrengen is een grote kunst, niet alleen dat men rekening moet houden met de vorm van het gezicht, doch ook hoe men ze uitwrijft, uit laat vloeien en in de dagcreme verwerkt.

Er zijn gezichten waar de rouge niet alleen op de wangen maar ook op de kin moet worden aangebracht.

Ge kunt met het opbrengen van rouge de hele opmaak bederven, als ge niet precies weet waar het gezicht het nodig heeft.

Verdiep U dus met veel zorg in het opbrengen er van. Laat het ettelijke malen mislukken, totdat gij het onderscheidingsvermogen bezit, om fouten te kunnen verbeteren.

Laten we nu aannemen dat de rouge naar behoren is opgebracht, zo volgt hierop direct het poederen. Wij poederen als het effect tamelijk donker moet zijn, toch eerst met een lichte ondergrond, liefst met gebroken wit. Indien blijkt dat U nog wat rouge moet gebruiken om wat bij te werken, dan NU droge of poederrouge. Deze droge rouge mag nooit op de naakte huid zelf worden aangebracht, maar altijd op de foundation. Droge rouge mag alleen aangewend worden als hulpmiddel over de poeder. Daarna worden de wangen iets donkerder gepoederd. Daarna, ook weer indien nodig, worden de oogwimpers met ogenzwart behandeld. De wenkbrauwen dienen van te voren GEEPILEERD te zijn.

Hierna volgen de lippen; men zij zeer nauwkeurig en make een strenge lijn aan de bovenkant van de uiterste contours. Heel licht over de lippen poederen en heel luchtig afvegen, zal de lipstick minder doen afgeven.

Daarna de wenkbrauwen bijtekenen, ook alweer indien nodig.

Eens per week een stoombad, zal Uw huid ten goede komen (zie vorig nummer).

Ons kook- en bakpraatje

.. KIP A LA MARENGO.

Benodigdheden: 2 kippen; wat zout; 120 gram boter.

Voor de saus: 6 dl. magere jus met water of bouillon, waarin stukjes Spaanse peper, 2 laurierbladen, mespunt thym en takje peterselie getrokken hebben.

50 gram bloem; 60 gram boter; 4 eetlepels tomatenpuree; 2 theelepels suiker; 1 blikje champignons.

Snijd de poten en vleugels der kippen af, verdeel de romp in 4 stukken, was ze, wrijf ze in met wat zout en bak ze in de boter lichtbruin (zg. sauteren). Laat de kruiden in de magere jus, vermengd met zoveel water, dat ze niet meer te zout is, trekken. Zeef het vocht en bereid er op de gewone wijze saus van, voeg er de tomatenpuree en de suiker bij en stoof er de stukken kip gedurende een half uur op een zacht vuur in.

Leg de kip op een schotel, giet er de saus over en garneer ze met champignons.

WATERLAND.

door Joh. van Meurs.

Neem Hollands boer zijn guldens af,
Zijn centen en vierduiten
Dan houdt hij nog zijn vette klei
En staat er bij te fluiten.

Neem Hollands boer zijn landen af
Dan houdt hij nog zijn water;
Daar maalt hij toch weer land uit op
Wat vroeger of wat later.

Neem Holland al zijn dijken weg
En laat het onder lopen
Geen nood: elk kaasboerinneke
Gaat vissersnetten knopen.

Neem Holland al zijn bomen weg.
Zijn wilgen en zijn peppels
Dan ruist nog Hollands windezang
Door 't riet van sloot en greppels

Maar neem je Hollands water weg.
Zijn plassen en zijn vaarten
Dan is mijn land geen Holland meer,
Al staat het op de kaarten.

Dan wordt het duin een woestenij,
Dan dorren al de weiden,
Dan gaat mijn mooie Holland dood,
Omdat het dorst moet lijden.

Bespiegeling van een huisvrouw

Naar ik meen hebben mannen die aan wijgerigheid doen een een studeerkamer met gewatteerde deuren nodig; wij huisvrouwen bedrijven wijgerigheid onder het werk door! De enige man die bij zijn overpeinzingen geen last van de omstanders had, was Diogenes van Sinope, geboren 414 jaar vóór Christus, die, zoals de geschiedenis vermeldt, zijn tijd al bespiegelende verdeelde tussen blootsvoets wandelen met een stok en een knapzak op zijn rug en slapen in een vat! In ieder geval kon mijnheer Diogenes onder het straatrumoer door prachtige mooie levenswijsheden bedenken en wij vrouwen kunnen datzelfde (zonder grootspraak, onder het rumoer van het gezin door.

En zo liep ik onder het ophangen van de was te bespiegelen dat er vele slachtoffers van de oorlog te betreuren zijn en dat daaronder onze steunpilaren de... voeten ook geteld kunnen worden.

Wat er van die trouwe dienaren gevergd is, kan nauwelijks beschreven worden. Ze hebben koude en vocht geleden door gebrek aan kousen en aan hele schoenen; ze zijn in overgenomen te nauwe of slecht passende schoenen in elkaar gedrukt en verwrongen als de voeten van een Chinees meisje; wier tenen onder de voet worden gebonden om te kunnen pronken met een miniatuur stompje; ze zijn uitgezakt in hier of daar op de kop getikt veel te wijd schoeisel en stappers zonder bon, die behalve een paar plankjes losse bandjes of wat riet opleverde; waarin de voeten ook geen steun hadden.

En dan dat overvloedige lopen waar we toe kwamen bij gemis aan vervoermiddelen. Geen tram geen fiets en maar wandelen en maar staan om je leeftocht bij elkaar te scharrelen. Een paar uur per dag in de rij, was toch zeker geen uitzondering. En steunzolen waren er ook niet te koop!. Geen wonder dat we menigmaal voort moeten tobben op pijnlijke, stekende, door en door vermoeide voeten. Ja, menigeen krijgt kramp door het gehele been, een kramp die aan rheumatiek doet denken en toch is dat vaak niet anders dan een doorgezakte voet.

Zover was ik met mijn bespiegeling gekomen toen er een kennis van me door mijn tuintje kwam aangewandeld. Een robuste tante met een paar flinke stelten onder haar lijf. En ze stapte nog erg veerkrachtig!

„Hoe kom jij toch aan die sterke voeten?" was mijn eerste vraag na de begroeting.

„Mijn voeten? O, daar heb ik weinig last van. Vroeger wel, maar sinds ik aan mijn voetenkuur bezig ben, heb ik geen kind meer aan mijn stappers. Neem jij wel eens een voetbad?"

„Neen", moest ik bekennen.

„Nou, ik wel. Een lekker warm bad, zo warm als ik het verdragen kan. s'Avonds voor het naar bed gaan. Een minuut of vijf in goed warm water, dan in een teiltje met koud water, dat ik naast mijn warme bad zet en dan nog weer in het warme bad en dan lekker kurkdroog wrijven, onder de bal van mijn voet en tussen mijn tenen het meest!"

„Ik heb vaak zulke dikke enkels s'avonds," klaagde ik.

„Maar leg dan toch je voeten direct even op een stoel als je zit. En slaap 's nachts met een kussentje onder je voeten. Dan heb je daar geen last meer van en je voeten rusten heerlijk uit. En neem de tijd om je nagels iedere week kort enrond te knippen en de nagelriemen los te maken, door ze op te duwen met met een liefst houten duwer! Bij een geregeld voetbad heb je geen last meer van verharde eeltplekken onder je voetzolen. Weet je wat ook zo'n wedaad is? Je voetspieren regelmatig oefenen om ze soepel te houden. Stugge spiery brengen de voeten in een krampachtige houding. s'Avonds je voeten opwaarts buigen, zowel bij de enkel als bij de tenen.

Dan de tenen op en neerwaarts buigen zonder de enkel mee te buigen. En ten slotte de enkel draaien, zodat de grote teen een cirkel beschrijven kan. Ja, ja, dat weet ik nog uit de tijd dat ik gymnastiekte! En ik heb er wat een plezier van!"

Wij zijn toem samen aan het „bespiegelen" getogen, maar ik weet wel dat ik vanavond mijn voetbadje neem. O.zo!

Voor de Jeugd

De Avonturen van een Hond

Dit was iets nieuws voor mij. Ik had nog nooit gehoord van honden die geen thuis hadden. „Hoe krijg je dan eten?" vroeg ik verwonderd.

„Pr!" bromde hij en aan zijn hongerige blik, hij was niet veel meer dan vel over been, bemerkte ik, dat dit een teer punt was. „Ik wou dat ik meer kreeg, maar ik heb in de laatste dagen al heel weinig opgelopen. Eergisteren heb ik een stuk brood gestolen, gisteravond een stuk been gevonden en vanmorgen had ik het geluk een vuilnisbak te ontdekken, vóór er nog andere honden bij waren. Maar er was al bitter weinig in. Nu ga ik er maar eens weer op uit. Als je soms wilt zal ik je de weg wijzen". Ik nam dit aanbod dankbaar aan en mijn uitgeputte maag leed me werkelijk voor de uitgehongerde hond voelen. Samen liepen we dus verder en kwamen weldra aan de winkelstraat,

„Wat denk je dat ze ons hier zullen geven?" vroeg ik. „Ik hoop maar dat het wat lekkers is. Hondenbrood kan ik niet verdragen.

„Geven!" „Je mag blij zijn, als je iets kunt wegnemen", antwoorde mijn metgezel. Plotseling bleef hij sniufend stilstaan.

Ik volge zijn blik en zag een been met een stuk rauw vlees er aan voor een slagerswinkel liggen.

„Als we dat eens konden krijgen!" fluisterde hij, terwijl hij zijn baard aflikte. „Waarom niet?" vroeg ik, en daar hij scheen te aarzelen, sprong ik er vlug op af. Juist wilde ik er mijn tanden in zetten, toen een nijdige Buldog mij zijn tanden liet zien en zoo begon te brommen, dat ik mijn buit los liet en haastig benen maakte; de Buldog me achterna! Maar hij was te dik om hard te lopen en moest het spoedig opgeven.

Ik draaide me om en zag nu, dat mijn kameraad het been gepakt had en er me vandoor was gegaan, maar toen ik hem ingehald had, was het been al haast helemaal afgegeten.

„'t Was heerlijk!" riep hij terwijl hij met zijn straatstompje trachtte te kwispelen.

„Maar 't was mijn been!" riep ik verontwaardigd uit, „Wat ben jij een gulzige valse hond!" „Ieder voor zich," bromde hij binnensmonds. „Pas maar op, daarkomt de hondendief aan."

„Je hoeft niet te denken, dat je mij voor de tweede keer voor de gek kunt houden'," zei ik, „Waarom zou ik banger voor hem moeten zijn dan jij?"

„Omdat ik het stelen niet waard ben en jij wel."

„Toch maakte hij dat hij wegkwam, het been nog in zijn bek. Ik wilde hem juist achterna lopen, ik kon mij dat been niet helemaal laten ontgaan, totdat ik vlak langs de man kwam, die me uit zichzelf een heerlijk stukje vlees voorhield.

„Eindelijk iemand, die vriendelijk is!" dacht ik en hapte naar het vlees.

Maar hij trok terug en liep een zijstraat in mij steeds het vlees voorhoudend, net als mijn vrouwtje wel eens deed met een biscuitje, dat ik op het laatst natuurlijk toch kreeg. Ik volgde hem steeds verder, totdat we op een stil plekje kwamen. Toen keek hij behoedzaam rond en bukte zich plotseling, maar inplaats van mij het vlees te geven, greep hij me bij de halsband en worgde me bijna.

Het volgende ogenblik werd ik in een donkere zak geduwd.

(Wordt vervolgd).

HET DOMME SCHAAP.

Het was heel warm. Ontzettend warm.

Ze liepen met hun drieën in de wei: de slimme geit, het domme schaap en het morsige varken. De vliegen staken geducht. De geit had er veel last van; ze was wat dun van haar. Ze stampte telkens op de grond en haar korte staartje was geen ogenblik stil. Het schaap had er op zijn lijf geen hinder van. Zijn dikke vacht was wel ondragelijk warm, maar tegen de vliegen gaf ze hem voldoende bescherming. Alleen, op zijn neus en rondom de ogen, daar zetten de kwelduiveltjes zich neder en hij stond dan ook geregeld te schuddebollen.

Het varken werd er bijna dol van. Het hield zo van een slaapje, met de poten languit gestrekt, maar daar was geen denken aan en ten slotte kroop het in een brede sloot, vlak aan de kant, Er stak niet veel meer dan zijn kop en het midden van zijn rug boven water uit.

„Die baas van ons is ook een mooie!" mopperde de geit. „Onze wei is helemaal kaal gegeten door de koeien en nu laat hij er ons in lopen. En dan die vliegen! Wij worden gegeten, in plaats dat we zelf eten!"

Het schaap, dat er wel hield, om kort gras nog korter af te scheren, zei: „Wees maar tevreden! In een andere wei is het ook niet alles."

„Kijk dan eens in die wei aan de overkant van de sloot", riep de geit, „Heb je ooit zulk mooi lang gras gezien? Ik wou dat ik daar was!"

„Daar ga ik al", knorde het varken en in een ogenblik was de dikzak aan de overkant, waar hij wegens zijn dikte, wel bezwaarlijk, maar toch goed en wel tegen de kant opkroop.

„Ik kom bij je!" schreeuwde de geit, en een fikse sprong bracht haar bijna waar ze wezen moest. Wel kwam ze in de sloot terecht, maar slank als ze was, krabbelde ze er gauw uit en daar stond ze naast het varken.

„Nu jij", riep ze tot het schaap. O, wat is het gras hier lekker en mooi!"

Het schaap zag het lange gras wel, maar daarvoor behoefde hij het niet te doen. Kort gras was hem voldoende. Maar het varken had het gedaan, dan wou hij het ook maar doen.

En het schaap nam een sprong, evenals de geit gedaan had, en kwam midden in de sloot terecht. Het water drong door in zijn vacht. Het was of hij duizend pond woog. Hij zonk al dieper en dieper.

„Help!" riep hij nog. Maar hij verdronk.

Arm schaapje!

Dat komt er van, als je iets doet omdat anderen het ook doen!

ANTWOORDEN OP DE BRIEFJES.

Ine Nassy;

Natuurlijk, als je 10 jaar bent geworden, mag je met de raadsels voor grotere kinderen meedoen. Ja, je moet in de krant kijken wie er heeft gewonnen en als je dan de gelukkige bent, dan kan je je prijs afhalen aan het kantoor van de krant. Kijk nu maar goed uit of jouw naam er ook eens bijstaat.

Hartelijke groeten van tante Ria.

Juliana Chocolaad;

Zat je zo in spanning uit te zien naar de krant van Vrijdag? Ja, dat was dan wel even een teleurstelling, dat ze niet kwam. Maar Zaterdag heb je de oplossingen zeker toch wel gelezen? Het gebeurt wel eens, dat er iets aan de machines kapot is en dat moet dan eerst worden gemaakt, zodoende komt de krant dan wel eens iets later uit. Maar de hoofdzaak is toch, dat de kinderkrant komt, niet waar?

Tante Ria.

Cleary Burne, Aruba;

Waarom durfde je mij niet eerder te schrijven? Ik vind het juist zo leuk als ik van jullie briefjes ontvang; dus schrijf jij maar gerust, hoor. Je antwoord was wel goed, maar ze kwam te laat binnen. 's Woensdags op zijn laatst moeten de antwoorden binnen zijn en de jouwe kwam pas Donderdagavond en dat is te laat; dus daar moet je in het vervolg aan denken, hoor.

Hartelijke groeten van tante Ria.

Rudy Arnault;

Ook jouw antwoord was goed, maar kwam Donderdag pas aan. 's Woensdags moeten de brieven met de oplossingen binnen zijn. Alle brieven die daarna komen doen niet meer mee. Dus een beetje vroeger in het vervolg, hoor.

Vele groeten van tante Ria.

ONS RAADSELHOEKJE.

Raadsel van 6 tot 9 jaar.

Ik heb twee vleugels en toch kan ik niet vliegen.

Ik heb een been en toch kan ik niet staan.

Soms draag ik een bril en toch kan ik niet zien.

Ra, ra, ra, wat is dat?

Raadsel voor de grotere kinderen.

Ik ben een groot wereldveroveraar. Mijn naam bestaat uit 4 letters. Voeg de letter d en u in mijn midden en ik ben de grootste overwinnaar in het leven geworden.

HERSENGYMNASTIEK.

Wie is de uitvinder van het buskruit?

Wie is de uitvinder van de telefoon?

Oplossingen inzenden, zodat ze Woensdag op zijn laatst in mijn bezit zijn.

tante Ria.

Oplossing raadsel 6 — 9 jaar

Hoogmoed!

Winnaar: Artschild Thijssen 7 jaar. Deze naam was bijna onleesbaar.

Oplossing raadsel oudere kinderen:

Mevr. Jansen had 7 kinderen, nl. 6 jongens en één meisje.

Winnaar: Erwin Wolfert.

OPLOSSING HERSENGYMNASTIEK.

Juliana van Stolberg was: De echtgenote van Willem de Oude, Graaf van Nassau (1484—1559).

Winnares: H. Monkon.

Beste Meisjes en Jongens!

Ik moet jullie er nogmaals op wijzen, dat op je brief de naam en adres moet staan, dus niet alleen op de envelop. Tevens vermelden „Jongen" of „Meisje" en de leeftijd. Elke inzending moet op een aparte brief worden geschreven. Wel mogen meerdere briefjes in één couvert worden gedaan.

Tante Ria.

DE MUIS.

Jan van Droogenbeek.

De muis, de muis, de kleine muis,
Wat maakt zij toch voor een gedruis
gehele nachten in ons huis!
Ze ritselt, ze trippelt,
ze kwispelt, ze hippelt,
ze knaagt,
ze zaagt,
ze haalt en draagt.
Ze krabt,
ze schrapt,
ze kleutert,
ze peutert,
ze plukt wol tot een bolleken,
en rolt het op een rolleken
recht naar heur holleken.
Ze bijt lapjes en papierkes
tot fijne kleine zierkens,
en maakt daarvan een nestje klaar,
zo zacht alsof het zijde waar.

Zo, van de avond tot de morgen
is 't aardig dier aan 't zorgen:
aan 't hutselen,
aan 't futselen,
aan 't knabbelen,
aan 't krabbelen,
aan 't schikken,
aan 't flikken,
in alle hoeken,
aan 't zoeken,
hier inslippende,
daar uitglippende,
ginds wegwippende......
en dan terug naar heur nest,
want zij weet: Oost, West,
't huis best.

In pluimen, wolle, pluk en pluis
slaapt de familie van de muis.
De jongskens zijn nog, o, zo klein!
De muize houdt ze warm en rein,
want onze kruimeldief
heeft ze zo lief!
Daar heeft de kat de muis geroken:
ze kijkt in 't hol zeer diep, diep, diep,
maar Knagelijntje blijft verstoken,
en zegt van binnen: piep, piep, piep.

Mania Sophian over de politieke tweedracht in de Republiek

Op 4 April werd door Manai Sophian uit Djokja een brief gezonden aan de redactie van te Batavia verschijnende republikeinse dagblad „Merdeka", welk blad deze brief in haar nummer van 10 April heeft gepubliceerd. Hierbij zij aangetekend, dat Manai Sophian, Oost-Indonesier van geboorte, een der leiders is van de „Kebaktian Rakjat Indonesia Soelawesi", de K.R.I.S., welke organisatie in October 1945 te Batavia werd opgericht, aanvankelijk onder leiding van Dr. Ratoelangi. De organisatie had als doel de verdediging van de republiek Indonesia, waarbij zij vasthield aan het denkbeeld van een Indonesische eenheidsstaat die in deze republiek belichaming zou vinden. De organisatie stemde niet in met het accoord van Linggadjati.

De tekst van deze brief, zoals zij in „Merdeka" verschenen, laten wij hieronder volgen:

„Terwijl men in de bezette gebieden alle gedachten concentreert op de consolidering van de nationale eenheid en op de komende volksstemming, beconcurreren de politieke partijen in de Republiek elkander en proberen elkaar altijd uit het zadel te wippen.

Thans, alhoewel niet officieel, vormen de Masjoemi en de P.N.I. reeds de regeringspartij, terwijl de linker vleugel (Sajap Kiri) de rol heeft van de oppositie. Sinds de totstandkoming van de Republiek treedt de Sajap Kiri (linker vleugel) alszodanig op; nu voor het eerst links zowel in- als buiten het parlement.

In het parlement begint de invloed van de Sajap Kiri te tanen na de splitsing in de kringen van de Partij Socialis en de Partij Boeroeh Indonesia.

Aldus blijft de invloed van de activiteit van de Sajap Kiri alleen beperkt tot buiten het parlement t.w. onder het gewone volk.

Onlangs maakte Antara melding van het feit, dat Amir een rondreis gemaakt heeft in de Republiek, die thans bestaat uit slechs 7 residenties, en waar hij gesproken heeft voor 500.000 mensen.

De uit deze gebieden afkomstige rapporten van de afgelopen maanden maken melding, dat het voornaamste onderwerp van de besprekingen de belasting vormde.

Amir stelde voor de afschaffing van allerlei belangstelsels. Tijdens al deze bijeenkomsten voerde de Sajap Kiri een heftig offensief tegen de Masjoemi of beter gezegd tegen de persoon Soekiman in zijn kwaliteit van minister van binnenlandse zaken.

Vaak ging het op deze bijeenkomst heel deftig toe en o.m. werd de vraag gesteld: „Waarom eist de Sajap Kiri de afschaffing van allerlei belastingstelsels, terwijl zij twee jaar lang de leiding gehad heeft zonder dat ook maar enige verandering werd teweeggebracht.

Ja, zelfs al die tijd heeft de Sajap Kiri zich bezig gehouden met het creëren van nieuwe belastingsoorten: zoals accijnzen op tabak, inaccijnzen enz. Ook hebben Setiadjid en Maruto Daroesman tijdens deze bijeenkomsten critiek uitgeoefend op Soekiman. Van enkele zijden zijn zelfs berichten binnengekomen, dat men onder het volk zich ongerust heeft gemaakt als gevolg van het gebruiken van ruwe woorden door genoemde heren. Het volk heeft zoiets niet verwacht om zeker niet van de leiders.

Inderdaad dit is de gedachtengang van het gewone volk. Het is gebleken dat tijdens deze rondreis van Amir c.s. de aanvallen uitsluitend gericht waren tegen de Masjoemi. De P.N.I. daarentegen bleef gevrijwaard van deze aanvallen.

Gemeen wordt dat de bedoeling van de Sajap Kiri is om tweedracht te zaaien en het front van de Masjoemi-P.N.I. door de P.N.I. buiten hun doel te stellen. Ook is het duidelijk dat Amir getracht heeft de harten van de P.N.I. te winnen. Maar verklaringen maken melding dat dit van generlei invloed is op het blok Masjoemi-P.N.I.

De Masjoemi reageerde niet hierop. Tegenaanvallen werden niet ondernomen. Ja erger nog, onverwachts tijdens de conferentie te Madioen heeft men het volgende besluit genomen: De verwezenlijking van een Nationaal Front: Bekeken van het oogpunt van de strijd is dit besluit van de conferentie te beschouwen als een klap in het gezicht van de Sajap Kiri.

Hoe het publiek dit besluit zal ontvangen is nog niet duidelijk.

Naast deze beide partijen is een nieuwe beweging gekomen t.w. Geraken Revolusi Rakjat (Revolutionnaire Volks-beweging), die te Solo in het bezit is van een eigen orgaan, „Murba" geheten. In de toekomst zal het orgaan mogelijk rekenen op een enorme belangstelling. Dit vindt zijn oorzaak hierin dat genoemd blad de laatste dagen een serie artikelen heeft opgenomen, die geheimen van Setiadjid c.s. bekendmaakte onder het hoofd Lima Serankai (het klaverblad van vijf). In genoemde artikelen wordt Setiadjid c.s. die bekend staat als de illegale werker ervan beschuldigd een handlanger te zijn van Schermerhorn om de onafhankelijkheid van Indonesie in de war te sturen. Bovendien is in deze artikelen eveneens opgenomen een geheime instructie van de Sajap Kiri aan al de afdelingsbesturen.

Op het ogenblik, dat ik deze brief schrijf is er nog geen ontkenning van de Sajap Kiri op deze beschuldiging binnengekomen. Naar verluidt is deze geheime instructie de procureur-generaal aangeboden teneinde te onderzoeken in hoeverre deze juist is. Is deze beschuldiging waar, dan is het duidelijk, dat binnen ons land een chaotische toestand wordt geschapen, onder de geheime leiding van de Sajap Kiri.

Het was naar aanleiding van deze brief, dat de „Keng-Po" op 13 April j.l. het navolgende commentaar publiceerde:

„Merdeka" is door de Republikeinse pers te Batavia en door zijn lezers aangevallen, omdat het een door Manai Sophian uit Jogja geschreven brief heeft opgenomen, waarin de treurige toestanden en de hevige politieke twisten in de Republiek afgeschilderd zijn. In feite heeft genoemd schrijven slechts een gedeelte van de gebreken en de tekenen van ontbinding in de Republiek aan de openbaarheid prijs gegeven.

De „pamflettenoorlog" tussen Rechts en Links heeft de Jogja en Solo reeds geruime tijd gewoed, de corruptie nadert haar hoogtepunt, discipline is afwezig, de verwarring is overheersend, een burgeroorlog wordt elk moment verwacht, het gevoel van nationale eenheid is verzwakt, de „fighting spirit" is afgenomen, terwijl baantjesjagerij en onderlinge haat de impotentie van de regering vergroten.

Hatta, van wie men verwacht dat hij als „strong man" zou optreden, blijkt geen strenge maatregelen te durven nemen, terwijl Soekarno slechts redevoeringen houdt.

Intussen zijn andere sterke stromingen opgekomen, die aangeduid worden met de naam „Royalistische Partij" of „Sultanspartij", waarover buiten de Republiek nog niets is gemeld, doch die te Jogja en Solo algemeen bekend zijn, ofschoon zij nog niet officieel is opgericht. Dit is een grote groepering, die haar leden zowel onder het gewone volk als onder de hoge autoriteiten telt. Velen hebben reeds genoeg van het aanhoren van de theorieën en in het aanzien van de practijk in de Republiek en wensen nu een stabiele regering onder een persoon van vorstelijke bloede. Deze stroming is des te belangrijker, omdat haar volgelingen over wapens beschikken.

Daarnaast is er een „Anti-Buitengewesten" - stroming, die ontstaan is als gevolg van het feit, dat de van Sumatra afkomstige leiders een te grote rol spelen in de Republiek. Het is dus begrijpelijk, waarom Hatta, die van Sumatra afkomstig is, een streng optreden niet aandurft. De kiemen van de tweespalt zijn zelfs reeds tot in de kringen der Ambonese soldaten doorgedrongen, onder wie steeds meer dissatisfactie heerst.

De toestanden in de Republiek leveren inderdaad een duister beeld op, dat in grote mate verschilt van het moreel der Republikeinen in de door de Nederlanders bezette gebieden. Misschien is dit een van de redenen waarom de Republiek een plebisciet in haar eigen gebied vreest.

Doch aan de andere kant mag dit alles niet aangezien worden als een bewijs van liefde voor de Nederlandse regering. Het verlangen om baas te zijn in eigen huis is nog even sterk, zowel onder de linksen als onder de rechtsen, onder de federalisten als onder de unitariers.

Tussen deze verschillende stromingen moet een compromis verkregen worden en dient met een nieuw evenwicht te scheppen, welke inderdaad niet alle groepen tot tevredenheid kunnen stemmen, maar die als basis kunnen dienen voor de vorming van een nieuwe staat en een nieuwe maatschappij.

Het communisme in Zuid-Oost Azië.

Steeds helderder gaat de democratische wereld zich realiseren, dat het communisme in de vorm waarin het zich sedert het einde van de tweede wereldoorlog in Oost- en Midden-Europa heeft gemanifesteerd, een even groot gevaar oplevert voor de vrijheid als het Naziedom voorzien.

Steeds duidelijker wordt het, dat de rode cellen-organisatie overal waar de communistische bacterie zich heeft afgezet, het staatslichaam dreigt aan te tasten. In schijn een onschuldig verschijnsel, bleek steeds weer opnieuw, dat het communisme de fundamenten van een staat zover had uitgehold dat een geringe stoot voldoende was het hele gebouw ineen te doen storten. Hongarije, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije en Finland zijn de sprekende voorbeelden. die de rest van de wereld de ogen geopend hebben voor het dreigende gevaar.

Niet alleen in West-Europa en in de Verenigde Staten wordt de afweer tegen de rode dictatuur steeds krachtiger, ook in Azië en de Zuidwest-Pacific worden krachtige maatregelen genomen tegen het communisme, waar het zich, hetzij openlijk, hetzij in de vorm van mantel-organisaties als vakbonden en jeugd-verenigingen dreigt te nestelen.

In **Australië** was het minister-president J. B. Chifley, die op een conferentie van de Labour-partij deze, voorlopig nog in algemene termen van de Moskouse ideologie distancieerde: „Wij willen de Labour-party niet verbonden zien aan het een of ander „isme", dat in Europa opgang maakt: eerst het fascisme en thans het communisme".

Een U.P.-bericht van 30 Maart meldde, dat in Egypte de politie een inval had gedaan in wat men meent, dat als het communistische hoofdkwartier kan worden beschouwd. Op dezelfde dag bracht Reuter een verklaring over van de Burmaanse regering, welke „onverbiddelijke maatregelen" aankondigde om de communistische partij uit te roeien, waarbij tal van arrestaties werden verricht.

Ook in **India** is een hevige strijd ontbrand tussen de regering van Nehru en de communisten. Door het gehele land voerde de politie overvallen uit op de bureaux van de partij en arrestaties werden verricht in Calcutta, Madras, New Delhi, West Bengalen. De door communisten geleide All India Trade Union Congress werd hierbij niet vergeten.

En hoe staat het met het communistische gevaar in Indonesië? — vraagt speciaal de Chinese pers hier te lande zich thans af. De „Keng Po" van 20 Maart schrijft:

„In de Republiek hebben de Communisten nog steeds een belangrijke invloed, ofschoon deze vaak overdreven voorgesteld wordt en tot dusver zijn er door de Republiek nog geen maatregelen genomen om een uitbreiding van deze invloed tegen te gaan.

Bijna alle Indonesische Communisten zijn uit de door de Nederlanders bezette gebieden gevlucht en hebben zich op republikeins gebied verenigd.

Een dergelijke toestand versterkt uiteraard de positie van de Nederlanders voor het internationale forum.

Heeft de wereld Frankrijk niet zijn gang tegen Viet Nam laten gaan, daar juist Viet Nam één van de communistische haarden of bolwerken in Azië is?

Wij geloven niet, dat de Republiek sterk genoeg zal zijn om het Communisme in Indonesië te onderdrukken. Dit feit is een belangrijke factor in de huidige internationale situatie".

Ook de „Star Weekly" snijdt het probleem aan:

„.......Bovendien wordt de aandacht van Amerika getrokken door de invloed van de communisten in het republikeinse gebied. Het onderzoek van het complot van de communisten Tan Malaka, Yamin c.s. in Djokja vormt een goede gelegenheid om het communistische gevaar in de republiek op de voorgrond te brengen, terwijl op dit ogenblik juist bijna de gehele wereld behalve de Sovjet en de landen, die onder zijn invloed staan, maatregelen neemt tegen de communisten.

Uit dat onderzoek is o.a. gebleken, dat de houding van generaal Soedirman, t.a.v. de communisten op zijn minst als verdacht kan worden beschouwd."

De zogenaamde 3-Juli affaire — die opnieuw de aandacht op Tan Malakka c.s. gevestigd heeft, — doet „Keng Po" op 27 Maart opmerken, dat de „cease-fire" de verhoudingen tussen de verschillende partijen in de republiek heeft verscherpt en dat de verplaatsing van de macht van extreem links naar rechts de crisis niet heeft opgeheven. Het blad vervolgt dan:

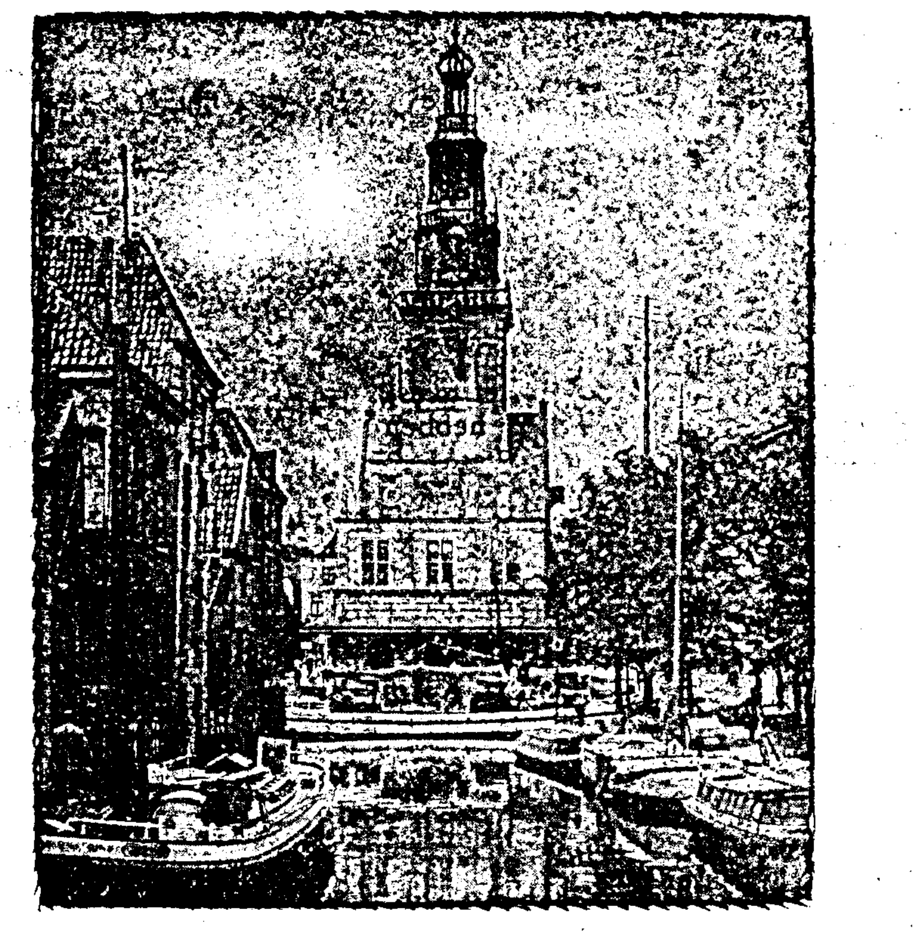
„De Communisten in de Republiek, die ongerust zijn over de internationale verschuivingen en de onderdrukking van het communisme in de verschillende landen, zijn thans bezig een wanhoopsdaad te overwegen.

Staan zij immers niet voor een liquidatie of een onderdrukking indien de overeenstemming tussen de Nederlanders en Indonesiërs gesloten wordt? Inplaats van zich passief te laten liquideren gaan zij er liever toe over tot het nemen van een wanhoopsdaad".

Tot zover deze persstemmen.

„Hij dronk champagne uit mijn schoen slikte toen mijn steunzool in"

ALKMAAR IS KAASSTAD

Alkmaar op Vrijdag.

Dat wil zeggen, de traditionele kaasmarkt, met de dragers in hun schilderachtige gildepakken, in volle actie.

Alkmaar is inderdaad een trekpleister voor toerisme. Duizenden buitenlanders zullen dus vol-op weer kunnen genieten van dit típpisch Alkmaarse.

Duizenden buitenlanders zullen in Alkmaar, waar de victorie begon, kunnen genieten van het kleurrijke schouwspel, dat deze stad biedt.

Op naar de Kaasmarkt.

Dat zal dra weer het motto zijn van de duizenden toeristen, die in Nederland, Marken, Volendam en...... Alkmaar gezien moeten hebben.

En wie onzer, zal bij het maken van zijn vacantieplannen niet eens het idee krijgen van: Wel, in onze West ben ik al zo'n beetje bekend, laat ik eens naar Nederland gaan.

Heus, u behoeft er geen spijt van te hebben!

Ontvangen

JAARVERSLAG KONINGIN EMMA-STICHTING.

Verschenen is het jaarverslag 1947 van de Koningin Emma-stichting tot steunverlening aan de melaatsen Hieruit ontlenen wij, dat mevr. E. Breedveld over de Linden bereid gevonden werd i.p.v. mevr. A. van Erp—Ravesteyn, die wegens vertrek bedankte, toe te treden als lid van de Raad van Beheer.

De werkzaamheden der stichting omvatten, werkverschaffing aan de patiënten, ontspanning en ondersteuning aan genezen ontslagen patiënten en familieleden.

Ondersteuning.

In December werden er drie patiënten genezen ontslagen. Ze kregen van de Stichting kleren mee en aan één werd er ook een bed en beddelinnen verstrekt.

Aan drie genezen ontslagen patiënten werd maandelijks steun verleend.

Aan vier families van in het gesticht verblijfhoudende patiënten werd dit jaar maandelijks financiële steun verleend. Ze ontvingen ook een gift met Kerstfeest.

Financieel beheer der Stichting.

De uitgaven hebben dit jaar de inkomsten overschreden. Er zal getracht worden de inkomsten te vermeerderen door het aanwerven van nieuwe leden en enige oude leden te vragen hun contributie te verhogen.

Ontspanning.

De patiënten werden getracteerd op Pasen, Pinksteren, 24 Mei (het 12½ jarig bestaan van onze Stichting), 2 Augustus (verjaardag van Koningin Emma), Koninginnedag, Sint Nicolaas, Kerstmis en Oudjaar.

Geschenken werden uitgereikt met Pinksteren, Sinterklaasfeest en Kerstfeest. Tijdens de aanwezigheid van een goochelaar op het eiland bekostigde onze Stichting zijn optreden op Zaquito.

Gedurende het afgelopen jaar werden er twee keer filmen afgedraaid. Zowel voor de mannen als voor de vrouwen wordt het abonnement betaald van een geillustreerd tijdschrift en verschillende kranten.

Tot slot bedankt het bestuur aan alle dames die belangeloos haar medewerking hebben verleend alsmede aan de leden van de Raad van Beheer.

Ook de firma's en vele particulieren, die door hun gaven hebben bijgedragen tot het slagen van dit werk, worden in het dankwoord betrokken.

Onze dank en waardering aan de Moeder Overste en het verplegend personeel voor de prettige samenwerking en wij geven ze de verzekering dat wij steeds willen meewerken om het leven van de patiënten te veraangenamen.

Namens de patiënten danken wij alle contribuanten.

Wij blijven deze misdeelden in uwe belangstelling aanbevelen.

Wat is optimisme ?

Een optimist is een zegen voor zijn omgeving. Vooral in een tijd, zoals wij nu beleven.

Dit zal niemand tegenspreken, die een juist begrip heeft van optimisme.

Optimist is niet hij, die beweert, dat er zeker geen oorlog komt.

Optimist is niet hij, die beweert, dat de kerkvervolging, welke in verschillende delen van de wereld heerst, zich zeker niet zal verscherpen en uitbreiden.

Optimist is niet hij, die beweert, dat de verkiezingen, deze maand in Italië, zeker niet de ongunstige uitslag zullen hebben, welke er van gevreesd wordt.

Optimist is niet hij, die beweert, dat de economische toestand, de stoffelijke welvaart in ons land zeker niet slechter zal worden, dan hij nu is.

Dezulken zijn geen optimisten, maar lieden, die niet willen zien de volle realiteit, de volle werkelijkheid met al haar mogelijkheden.

Een optimist staat met beide benen op de bodem der realiteit hij heeft open oog voor de slechtste werkelijkheden en mogelijkheden, maar ziet ook de beste werkelijkheden en mogelijkheden; en hij ziet deze laatste bij voorkeur.

Tegenover al die slechte mogelijkheden, die wij releveerden — en waarvan wij de realiteit volstrekt niet loochenen — staan ook goede mogelijkheden!

Het is mogelijk, maar niet zeker, dat er een oorlog komt! Wij kunnen mogelijkheden beredeneren, waardoor de dreigende wereldbotsing tussen Staten en stelsels kan worden voorkomen. En er zijn mogelijkheden, die wij met ons beperkt inzicht niet zien, maar die toch bestaan en...... die God kent en kan verwezenlijken. Dat te erkennen is: optimisme!

Een christen, die optimist is en moet zijn, weet, dat God altijd het kwade kan voorkomen, en weet óók, dat God, als Hij het kwade toelaat, daaruit het goede kan laten geboren worden en voor ieder, die met Zijn genade medewerkt, zal laten geboren worden.

Een Christen is optimistisch in zijn Godsvertrouwen; is optimistisch, omdat hij weet met absolute zekerheid, dat God, Zijn Vader is: de beste aller vaders.

Zeker — door aanleg en karakter kan het velen zeer moeilijk zijn, in optimistische stemming te leven. Zij moeten worden geholpen door anderen, die al voor zichzelf in het schouwtoneel der wereld een plaatsje aan de zonzijde hebben veroverd en nu ook hen daarheen moeten trachten te leiden!

In deze tijd, waarin de courant zoveel moet berichten wat uiteraard neerdrukkend en beangstigend is, mogen wij ook wel eens schrijven over: optimisme!

VOOR DE VREDE.

Het Vaticaan maakte bekend, dat er Zondag as. een speciale H. Mis zal worden opgedragen voor de wereldvrede. De H. Mis zal opgedragen worden in de Sint Pieter.

Waarom de plechtige ommegang van Onze Lieve Vrouw van Fatima door de wereld

door
LOUIS P. SCHOLS.

Uit ingekomen brieven van sommige schrijvers blijkt mij, dat zij niet de grote ernst begrijpen, die van de plechtige ommegang uitgaat van het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima door de wereld. Een briefschrijver laat mij o.m. weten: „Ik zelf kan ook niet in geestdrift ontvlammen over de tocht van het beeld van Fátima". — Ik moge hierop antwoorden:

In 1917 verzocht de Verschijning te Cova da Iria (Fátima) aan drie Herderskinderen de mensen te doen weten, dat zij moeten bidden en boete doen". Zo de mensen zich niet bekeren, dan, „zo sprak de Verschijning....." zal Rusland zijn dwalingen over de wereld verspreiden door oorlogen en vervolgingen der Kerk te veroorzaken. Vele goeden zullen gemarteld worden. De Heilige Vader zal veel te verduren hebben. Verschillende volkeren zullen vernietigd worden.

Welnu door deze plechtige ommegang met het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima wordt het de mensen in deze tijd van ontzettende vervlakking nog eens duidelijk gemaakt, dat de redding van de wereld niet anders kan geschiedde dan door het Onbevlekt Hart van Maria en dat Zij de straffende hand van Haar Goddelijke Zoon kan tegenhouden.

De boodschap van Fátima is een boodschap, gedaan door de Verschijning aan de zienertjes van Cova da Iria, die niet lezen of schrijven konden. Deze boodschap van Fátima werd niet gegeven aan geleerden of Mariologen of aan de leden van een bepaalde Orde of Congregatie, maar aan eenvoudige kinderen. Door de plechtige ommegangen van Onze Lieve Vrouw die thans plaats hebben, wordt de boodschap van boete en gebed uitgedragen door de gehele wereld. Deze ommegangen hebben niet plaats om wonder-epidemieën te verwekken, maar om de boodschap van Fátima aan alle mensen bekend te maken, opdat de mensen de boodschap zouden begrijpen, en er naar zouden handelen.

De meeste indruk maakt deze boodschap, wanneer zij op een eenvoudige wijze wordt verkondigd, ontdaan van geleerde phrasen, die op effect berekend zijn en die eenvoudige mensen toch niet begrijpen. De boodschap van Fátima van boete en gebed kan slechts tot de eenvoudige, niet geleerde mensen doordringen, door de ernstige en warme overtuiging waarmede zij wordt voorgedragen, dwars van alle rhetoriek. Ongetwijfeld hebben de plechtige ommegangen met het beeld van Maria-van-Fátima invloed uitgeoefend op het geestelijk leven van velen, zij hebben harten, die versteend waren tranen doen vloeien van berouw, daarvan getuigen de berichtgevingen van bekeringen die plaats hadden in de streken alwaar Onze Lieve Vrouw van Fátima doortrok.

Laten velen toch de betekenis van deze plechtige ommegang van Onze Lieve Vrouw van Fátima beter begrijpen, opdat door Maria's machtige voorspraak het communistische gevaar, dat thans alle volkeren bedreigt wordt afgewend van ons, van onze overzeese gebiedsdelen, en van de gehele wereld. Herinneren wij ons de ernstige woorden, die de H. Vader onlangs deed horen tijdens een audiëntie: „Onbekend is het lot van Rome en van de wereld van morgen...... **Scharen wij ons om Onze Vrouw".**

Fátima en onze eigen schuld.

3 April 1948 kan men in een zeer lezenswaardig hoofdartikel lezen, hoe de mensen zich thans beangst gevoelen en met vrees zien naar de toekomst.

Wij zijn herhaaldelijk herinnerd aan de waarschuwing, die Christus ons door Zijn Moeder te Fátima heeft gegeven en er is een tijd geweest, dat de devotie tot Onze Lieve Vrouw van Fátima overal vurig werd beoefend. Maar dit schijnt alweer voorbij te zijn. Maar daardoor komt het, dat men niet ziet en bemerkt hoe benauwend duidelijk de voorspellingen dáár, in dat Portugese gehucht gedaan, in werkelijkheid van thans een verschrikkelijke gestalte krijgen".

Inderdaad, een diep mededogen met het lot der mensen vervult een ieder, die enigszins op de hoogte is, hoe het met de vrede in de wereld is gesteld. Men dient de boodschap van Fátima te verstaan. Maar deze boodschap te verstaan ligt niet in het pelgrimeren naar het genadeoord Cova da Iria, maar om overeenkomstig de gegeven boodschap van Moeder Maria-van-Fátima te handelen. — De vele bedevaarten van tegenwoordig verschillen niet van een vacantietochtje, die het ideaal van boete en gebed niet benadert. — Het is voorts ook bedroevend, ja ontstellend te zien hoe in sommige kerken, waar eerst de verering tot Onze Lieve Vrouw van Fátima bloeide, deze thans geheel in verval is geraakt en de eerste Zaterdagen slechts nog door enkele getrouwen worden gehouden.

Stijgende belangstelling in de West voor de PCJ

Verschenen is het jaarverslag van de P.C.J. over het jaar 1947.

Hieraan ontlenen wij:

De uitzendingen van de West-Indische Afdeling begonnen op 6 Januari 1947, onder leiding van de Heer J. van de Walle.

De zendtijd voor deze programma's bedroeg oorspronkelijk een half uur per dag. Nadat het eerste, experimentele stadium was overwonnen, werd besloten om de uitzendtijd te beperken, behalve op Zondag, tot een kwartier. Dit werd gedaan met het oog op de bouw van het algemeen programma, waarvan het West-Indische gedeelte een onderdeel vormt, alsmede in verband met het feit, dat het aantal medewerkers, dat hier in Nederland voor dit speciale doel in aanmerking komt, betrekkelijk gering is.

Het is namelijk gewenst, dat de medewerkers steeds onderwerpen behandelen, die direct verband houden met West-Indische belangen.

De bedoeling is, aan deze dagelijkse programma's zoveel mogelijk een voorlichtend en instructief karakter te verlenen. In verband hiermede werden sprekers tot medewerking aangezocht op grond van een of meer der drie volgende eigenschappen:

1° hun persoonlijke bekendheid in Suriname of Curaçao;

2° hun wetenschappelijke standing;

3° hun deskundigheid op gebieden, die voor West-Indië speciale betekenis hebben.

Tot de eerste groep behoren o.m. medewerkers als de Heren Dr. Johan Hartog, oud hoofdredacteur van de „Amigoe di Curaçao", R. D. Simons, oud-hoofdinspecteur van het Onderwijs in Suriname, H. de Wit, oudredacteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten", Mr. Dr. M.F. da Costa Gomez, vertegenwoordiger van het gebiedsdeel Curaçao in Nederland, en anderen.

Tot de tweede groep moeten sprekers worden gerekend als Prof. Ir. H. C. P. de Vos, bekend door zijn Irrigatie-rapport over Suriname, Ir. W. C. v.d. Meer, Ir. E. A. Plate, Prof. Dr. A. A. Pulle, e.a.

In de derde groep horen sprekers thuis, die in de loop van het jaar 1947 een causerieën-serie verzorgden over de wijze, waarop in Nederland sociale vraagstukken worden opgelost. Deze serie causerieën werd geopend door Mr. Dr. A. A. van Rhijn. Andere medewerkers waren o.a. (Prof. Mr. M. G. Levenbach, Prof. Dr. B. C. Slotemaker, Dr. W. F. de Gaay Fortman, Mr. D. U. Stikker, de Heer E. Kupers, Mr. A. M. Joekes.

De programma's van meer algemene aard zoals boekbesprekingen, persoverzichten, Caraïbische commentaren e.d. waren doorgaans van de hand van de Heer van de Walle. De Heer D. W. A. van der Kemp, Secretaris van het Instituut voor Ibero-Amerikaanse Studiën, verzorgde een serie causerieën over de Zuid-Amerikaanse nabuurstaten.

De verzorging der uitzendingen op Zondag geschiedde in samenwerking met de Afdeling Gesproken Woord, het I.K.O.R., de Hernhutter-zending in Suriname, de R.K. Missie aldaar en Mgr. Verriet te Curaçao. Dank zij de medewerking van deze kanten gelukte het om vele malen predikanten en priesters voor de microfoon te brengen, die zelf een nauw contact met deze gebieden onderhouden.

Op muzikaal gebied verleende medewerking een Surinaams musicus, de Heer Lex Vervuurt, die regelmatig programma's samenstelt uit Surinaamse, Curaçaose en andere West-Indische muziek

Voortdurend is er naar gestreefd alle uitzendingen een volkomen objectief karakter te verlenen. Locale politieke kwesties in West-Indië werden voor de microfoon niet behandeld, omdat het contact met West-Indië ondanks de snelle verbindingen te weinig levend is om zich hieraan te kunnen wagen. Het doel was steeds om informatief en, door een zorgvuldige keuze der medewerkers, educatief te werken. De wijze, waarop de gehele Surinaamse en Curaçaose Pers de verschillende toegezonden teksten opnam en daarop met belangstellende vragen reageerde, lijkt de juistheid van dit standpunt aan te tonen.

Het was verheugend te constateren, dat de kring van luisteraars in West-Indië naar Radio Nederland Wereldomroep zich vrijwel voortdurend uitbreidde. De uitzendingen lijken er thans een vast onderdeel van het dagelijks leven te zijn geworden.

Jullie hebben een best leventje

KLM vliegers studeren hard

Zware eisen aan personeel

„Jullie hebben maar een best leventje zeiden wij tot een KLM-vlieger. „Zo eens op en neer naar Miami of Havana, leuke dingen meebrengen voor je vrouw......"

Toen is die piloot gaan vertellen. Hoe hij bijna al zijn vrije uren besteedde aan studeren, want vliegers zijn een vooruitstrevend slag mensen, en de jonge vlieger met een vliegbewijs „B" moet Navigator IIe klas worden, en de navigator IIe klas moet navigator I worden om als gezagvoerder te mogen optreden. En zo kwam het gesprek op luchtvaartexamens.

Tweemaal per jaar.

Voor de oorlog werden de vliegers voor West Indië in Nederland opgeleid, ook voor de bewijzen van geschiktheid als navigator.

De oorlog schiep echter de noodzaak om ook hier examens te houden. Een door de Gouverneur benoemde commissie adviseert hierin de Ambtenaar belast met Toezicht op de Luchtvaart in Curaçao (ATL), die de diploma's uitreikt. Tweemaal per jaar, nl. in April en in October, trekken de candidaten naar het Cultuurcentrum, waar de martelingen plaats vinden......

In April jl. slaagden drie van de vier candidaten voor het diploma navigator IIe klas, terwijl voor het examen navigator Ie klas dat in drie gedeelten gedaan mag worden, vier voor het eerste gedeelte en de vijfde candidaat voor het gehele theoretische deel slaagden.

Voor het vliegbewijs B hadden zich dit jaar geen candidaten aangemeld.

Welke vakken?

Voor wie geen wiskundeknobbel heeft, klinken de vakken, waarover gevraagd wordt bij het examen navigator II, wel zeer moeilijk.

En het valt dan ook niet mee om alles te weten van kaartenkennis, koers en verheid, kompasleer, meteorologie, wetten en voorschriften, radionavigatie, astronomische navigatie, seinen en opnamen en watergetijden.

Het laatste vak is facultatief en wordt alleen gevraagd voor hen, die ook de volledige bevoegdheid voor watervliegtuigen willen bezitten. De practische proeven betreffen meteorologie. Voor het examen navigator I worden over dezelfde onderwerpen vragen gesteld, terwijl hierbij bovendien theoretische en practische kennis van astronomische navigatie wordt vereist. De eisen worden door de Rijksluchtvaartdienst in Nederland vastgesteld, doch aangepast aan de toestanden in de beide Amerika's.

Internationale eisen.

De International Civil Aviation Organisation (ICAO) kent eigenlijk geen navigator eerste en tweede klasse, doch spreekt eenvoudig van navigator. Hiervoor worden alle vakken, die in Nederland nodig zijn voor navigator I, onderwezen. Aangezien men in Nederland de studie heeft verdeeld in de examens II en I heeft de K.L.M. ook een intern examen ingesteld voor astronomische navigatie, waardoor navigators IIe klas weer meer in de richting van Navigator Ie klas worden opgeleid, zonder dan echter het bewijs van geschiktheid hiervoor te ontvangen.

Bij zulk een examen is een afgevaardigde van de regering aanwezig. Op Curaçao in de persoon van de A.T.L.

Er wordt hard gewerkt.

De gunstige uitslag van de jongste examens toont aan hoe ijverig er door de K.L.M.-vliegers in West-Indië wordt gestudeerd. Zij moeten deze studie geheel in eigen tijd en naar eigen inzicht volbrengen en krijgen slechts een week voor het examen vrij. Dat de eisen niettemin even zwaar zijn als in Nederland blijkt uit een uitlating van de heer Gallas van het Meteorologisch Instituut te Amsterdam, die vorig jaar de examens te Curaçao als „bijzetter" en examinator voor Meteorologie en Kompasleer meemaakte en van „op hoog peil" sprak.

Studeren in de tropen is moeilijk, en als men vermoeid van een vlucht naar St. Maarten of Costa Rica, die op een dag heen en terug wordt volbracht, terugkeert, valt het bestuderen van wetten en voorschriften, of van watergetijden zeker niet mee.

Verkeersvlieger is een mooi vak. Maar een gemakkelijk leventje krijg je niet dan na hard, heel hard werken!

Hoeveel krijgsgevangenen nog?

Intern. Rode Kruis bepleit vrijlating.

Het Internationale Rode-Kruis-Comité heeft in een beroep op de verschillende regeringen, die nog krijgsgevangenen onder hun gezag hebben, hun vrijlating en terugzending naar hun vaderland bepleit. Het feit, dat zich thans, twee-en-een-half jaar na de staking der vijandelijkheden, nog bijna 800.000 Duitsers in krijgsgevangenschap in Europa bevinden (400.000 in Frankrijk, 200.000 in Engeland, 80.000 in Zuid-Slavië, 50.000 in Polen, 20.000 in de Franse bezettingszone van Duitsland, 8000 in Tsjechoslowakije), afgezien van de krijgsgevangenen in Sovjet-Rusland, waaromtrent alle gegevens ontbreken, heeft het Geneefse internationale comité tot het doen van dit beroep bewogen.

Behalve op humanitaire gronden beroept het Internationale Rode Kruis Comité zich op de stelling, dat de krijgsgevangenschap slechts één enkel doel heeft: te verhinderen, dat de vijandelijke soldaten opnieuw de wapenen zouden opnemen. Van deze gedachte over het doel der krijgsgevangenschap uitgaande, heeft het internationale recht het beginsel gehuldigd, dat zo spoedig mogelijk na beëindiging der vijandelijkheden de terugzending der krijgsgevangenen behoort georganiseerd te worden.

Dit beginsel is tot uitdrukking gebracht in artikel 75 van het verdrag van 27 Juli 1929 over de behandeling der krijgsgevangenen. Dit artikel verklaart, dat het wapenstilstandsverdrag in beginsel bepalingen over de terugzending der krijgsgevangenen behoort te bevatten en dat, mocht zulks niet mogelijk zijn, dan toch „in ieder geval de terugzending der krijgsgevangenen binnen de kortst mogelijke termijn na het sluiten van de vrede zal moeten volgen". Al is thans nog geen vrede met Duitsland gesloten, zodat naar de letterlijke tekst van art. 75 der conventie dit voorschrift nog niet toepasselijk zou zijn, het Geneefse comité is desniettemin van oordeel, dat een langer gevangen houden der soldaten, 2½ jaar na de beëindiging der vijandelijkheden, in strijd zou zijn met de geest van art. 75 en met de oorspronkelijke rechtvaardigingsgrond voor hun krijgsgevangenschap.

Volgens het Internationale Rode Kruis Comité worden de krijgsgevangenen thans voornamelijk teruggehouden, omdat de overwinnaars-staten behoefte hebben aan hun arbeidskracht. Zij worden gedwongen arbeid te verrichten, omdat zij onderdanen van staten zijn, die tot reparatiebetalingen ter zake van de oorlog verplicht zijn. Zij verrichten dwangarbeid tegen uiterst laag loon. Het internationale comité acht zich verplicht met de grootste nadruk te verklaren, dat de verlenging van zulk een toestand „in strijd is met de algemene beginselen van de eerbiediging van de persoon en van de rechten van de mens, beginselen welke die van het Rode Kruis zijn".

Op de persconferentie, waarop de waarnemende voorzitter van het Internationale Rode Kruis Comité, de heer E. Gloor, de tekst van het beroep op de regeringen bekend maakte, deelde hij tevens mede, dat dit reeds de dere stap was, die het comité in deze aangelegenheid ondernomen had. Reeds op 21 Augustus 1945 had het comité bij de regeringen erop aangedrongen, dat de abnormale toestand van de beëindiging der vijandelijkheden zonder dat een vrede gesloten werd niet zou leiden tot een geïnterneerd houden der krijgsgevangenen voor onbepaalde tijd. Op 2 Juli 1946 was de tweede stap gevolgd, toen het comité de regeringen erop wees, dat zij naar de geest van de conventie van 1929 het initiatief tot terugzending der krijgsgevangenen behoorden te nemen.

Deze beide eerste stappen hadden generlei succes gehad. Ditmaal heeft het Internationale Rode Kruis Comité echter reeds enige bemoedigende antwoorden verkregen. Zo heeft de Franse regering toegezegd, dat alle krijgsgevangenen in de loop van dit jaar naar hun land zullen worden teruggezonden, tenzij zij de voorkeur eraan zouden geven vrijwillig in Frankrijk te blijven en daar als vrije arbeiders tegen normaal loon te werken, zoals thans reeds 80.000 hunner doen. Ook Engeland heeft beloofd de terugzending der krijgsgevangenen naar hun vaderland te zullen bespoedigen. Deze terugzending zal voortaan geschieden in een rhytmus van 20.000 per maand, zodat ook de zich in Engeland nog bevindende krijgsgevangenen allen in de loop van dit jaar zullen worden vrijgelaten.

Daar Sovjet-Rusland niet tot de conventie van 1929 toegetreden is, kan het Geneefse comité met betrekking tot de krijgsgevangenen in Sovjet-Rusland hoegenaamd geen stappen ondernemen.

Wereldnieuws

SOCIALISTEN ROEREN ZICH IN ITALIE.

De reorganisatie van het kabinet door premier Alcide DeGasperi schijnt niet zo vlot te verlopen, het aandringen van de onafhankelijke socialistische partij van Giuseppe Saragat op een controle op het hulpplan van Marshall schijnt daarvan de oorzaak te zijn.

Voorheen hebben de socialisten toch hun goedkeuring gehecht aan de algemene richtlijnen van het toekomstig programma van den premier. Nadat Saragat heden een bezoek bracht aan DeGasperi zeide eerstgenoemde: Een eventuele deelname van de Italiaanse Arbeiders Socialistische Partij in het nieuw kabinet hangt **af van een controle op het Marshall plan voor Italie.**

De Socialistische parlementaire groep kwam in vergadering bijeen, teneinde besprekingen **te voeren over** het antwoord van DeGasperi op de geschreven brief van Saragat. In het begin van deze week heeft Saragat een brief gericht aan de premier, waarin hij de voorwaarden voor een eventuele deelname der Socialisten in het kabinet naar voren bracht. Na deze vergadering zeide de ondervoorziter van de partij Paoplo Treves dat de verklaring bevredigend was. Met de voorstellen die DeGasperi gedaan heeft, kunnen de socialisten accoord gaan. Er bestaat geen reden om nog langer ontevreden te zijn.

Katholieke Kerk, Polens Bolwerk tegen Moskou

De Katholieke Kerk in Polen en de Poolse regering voeren een niet verklaarde oorlog, waarin geen uitzicht op een voor de Kerk aanvaardbaar compromis schijnt te bestaan. De diplomatieke betrekkingen tussen Warschau en het Vaticaan zijn reeds enige tijd verbroken en de strijd, die soms binnenskamers maar soms ook openlijk wordt gevoerd, wordt thans voortdurend heftiger en meer verbitterd.

De Kerk is het laatste bolwerk, dat het hoofd biedt aan het despotisme van de door de communisten overheerste regering. De leiders der Katholieke Kerk verlangen onder meer, dat de regering „het vrije woord, vrijheid van drukpers en vrijheid van geweten" garandeert. Zij eisen de intrekking van de nieuwe wetten, krachtens welke uitsluitend huwelijken, die zijn gesloten voor de Poolse burgerlijke stand, wettig zijn en echtscheiding geoorloofd is. De Kerk heeft door middel van herderlijke brieven critiek uitgeoefend op het gemis aan burgerlijke vrijheden in Polen, op de beperking van het godsdienstonderwijs en het verbod aan priesters om de veroordeelden in de gevangenissen te bezoeken.

De regering heeft van haar kant duidelijk te verstaan gegeven, dat zij „genoeg heeft" van de tegen haar gerichte aanvallen, die er in de streng gecensureerde katholieke pers doorglippen en van de afstraffingen, die zij ontvangt in de herderlijke brieven. De premier, Jozef Cyrankiewicz, heeft geëist, dat het uit zal zijn met die aanvallen. Hij verklaart, dat de regering de katholieken en alle andere kerken volledige godsdienstvrijheid toestaat, maar hij waarschuwt de Kerk, dat zij zich buiten de politiek heeft te houden en dat, als zij voortgaat zich daarmee te bemoeien, de regering „met voortvarendheid zal ingrijpen". Waarin dat ingrijpen zal bestaan, zei Cyrankiewicz niet, maar naar verluidt zou de eerste maatregel bestaan in de onteigening van alle kerkelijk grondbezit en verdeling daarvan onder de boeren krachtens de wet op de hervorming van het grondbezit.

Priesters terechtgesteld.

De Kerk betoogt, dat in Polen geen vrijheid van drukpers bestaat en dat de priesters zich bewust zijn van het gevaar van arrestatie in **hun predicaties niet vrijelijk kunnen uiten. In 1947 zijn vijf priesters ter dood veroordeeld** en aan verscheiden andere zijn gevangenisstraffen opgelegd.

De regering beweert, dat de censuur op de pers een „tijdelijke maatregel" is, die noodzakelijk is voor de duur van de hoogst belangrijke periode van wederopbouw. De regering houdt tegen elk bewijs van het tegendeel in staande, dat zij de vrijheid van spreken niet aan banden legt en beschuldigt de katholieke priesters er van, dat zij de kansels misbruiken om „politieke strijd te voeren" tegen de regering. Zij beweert, dat geen priesters zijn gearresteerd, omdat zij de regering hebben aangevallen, maar alleen omdat zij in verbinding stonden met „revolutionnaire ondergrondse organisaties", die zich de omverwerping van de regering ten doel stelden.

Ondanks alles is het echter wel duidelijk, dat het de regering heel wat waard zou zijn met de Kerk tot overeenstemming te komen, want daarmee zou de doodsteek zijn toegebracht aan de laatste georganiseerde oppositie tegen het communistische regiem. Bijna was deze uitschakeling al bereikt door de knevelíng van de Poolse boerenpartij, na de vlucht om lijfsbehoud van de voormalige premier, Stanislau Mikolajczyk naar de Verenigde Staten. Maar het feit, dat Mikolajczyk van het toneel is verdwenen, heeft de Kerk niet tot zwijgen gebracht. De herderlijke brieven zijn de laatste maanden stoutmoediger en scherper geworden.

Episcopaat staat pal.

Onbewimpelde critiek is geleverd door de grijze kardinaal August Hlond, de primaat van Polen, en de 81-jarige Adam Stephan, kardinaal Sapieha, benevens door de conferentie der katholieke bisschoppen. Een bewijs dat het volk achter hen staat, wordt gezien in het feit, dat de kerken in dit voor 96 percent katholieke land nooit drukker zijn bezocht dan het laatste jaar.

In 1947 heeft de regering langs diplomatieke weg het Vaticaan gepolst over de mogelijkheid van hernieuwing van het op 12 September 1943 door Polen opgezegde concordaat. De poging heeft geen tastbaar resultaat opgeleverd.

Kardinaal Hlond heeft kortgeleden langdurige besprekingen gevoerd met de paus. Bij zijn terugkeer naar Polen bracht hij de verzekering mede, dat het Vaticaan het volste vertrouwen heeft in en zich volkomen verenigt met het optreden van de Kerk in Polen en met haar „anti-communistische houding".

Amerikaanse tanks verdwenen uit Belgische legerdump.

Naar Argentinië of Rusland?

— De geallieerde legerdumps in België hebben reeds tot merkwaardige dingen aanleiding gegeven. Zoals in zoveel Europese landen, zijn hier grote hoeveelheden militair materiaal achtergebleven en nu nog houdt een speciale organisatie, de O.M.A. zich bezig met het aan de man brengen van de wonderlijkste artikelen, variërend van half in elkaar gezakte veldbedden tot gepantserde auto's toe. Het is nog niet zo lang geleden, dat een dergelijke gepantserde wagen volgeladen met smokkelwaar vlak over de Belgische grens in Nederland werd verrast. Ook aan de Franse grens opereren stoutmoedige smokkelaars met deze vehikels, waarmee de geallieerde voorzienigheid hen op zo'n gepast ogenblik bedeelde.

De uit de gevangenis ontsnapte Nederlander Kloosterboer schafte zich in het begin van dit jaar een afgedankte Britse mijnenveger aan, die in de haven van Oostende lag en had reeds een aantal Belgische „incivieken", die zich tot het communisme hadden bekeerd, ten einde een bewijs van burgertrouw te krijgen — dat was de beste methode in de tijd, dat de communisten nog deel uitmaakten van de Belgische regering — op de monsterrol staan. Het plan was, naar Argentinië koers te zetten; de waterschout van Ostende bemoeide zich met het geval. Kloosterboer werd aangehouden en uitgeleverd en de Argentijnse reis viel in het water.

Gewapend oud-ijzer.

Het jongste hoofdstuk in de geschiedenis der legerdumps is de vrij verwarde historie van de aan Argentinië verkochte Amerikaanse tanks. Deze tanks stonden, spiksplinternieuw maar blootgesteld aan weer en wind stilletjes aan te roesten op „Sint Anneke", dat officieel het Vlaamse Hoofd heet en recht tegenover Antwerpen aan de linker Schelde-over ligt. Het waren Amerikaanse tanks, afgeleverd aan het Britse leger, die alleen maar de tocht van Normandië naar Antwerpen hadden gemaakt. Deze gevaarten van 30 ton, nog voorzien van kanonnen, zouden volgens voorschrift als oud-ijzer worden verkocht. Een Antwerpse oud-ijzerhandelaar had er een koopje aan, tegen 37 centiem per kilo. Een koopje was het inderdaad, daar de tanks officieel geprijsd waren — België heeft tegenwoordig een zwak voor officiële prijzen — voor twee millioen francs per stuk. Tot zover is het een normale geschiedenis.

Maar de tanks verlieten de dumps niet als oud-ijzer, maar het oud-ijzer van 37 centiem per kilo ging als tank de dump uit, recht naar Argentijnse schepen en vandaar naar een bestemming, waar men het niet over eens schijnt te zijn. Officieel zijn de tanks naar Argentinië; volgens geruchten staan zij in Finland, om verder getransporteerd te worden naar Rusland, maar in ieder geval zijn zij, na gereviseerd te zijn, verdwenen als...... tractors op rupswielen!

Men zou er zich over kunnen verwonderen, dat douane en havenautoriteiten zo onnozel zijn te geloven aan het bestaan van 30-tons tractors, die bovendien een verdachte gelijkenis hebben met tanks. De zaak is echter, dat niet alleen deze autoriteiten, maar nog hoger geplaatste instanties volkomen op de hoogte waren van het feit, dat het helemaal geen tractors waren. De oud-ijzer koopman wist, dat de Belgische regering alle mogelijke moeite had van Argentinië graan los te krijgen. Argentinië kon echter een aantal in goede staat verkerende tweedehands tanks gebruiken en die kon hij leveren.

Op het ministerie van buitenlandse handel te Brussel vond men, dat het de moeite waard was om te proberen de Argentijnse regering te vertederen, door de uitvoer van deze tanks oogluikend toe te staan en zo kwamen de spitsvondige tractors op rupsbanden in het leven.

Schepen kwamen aan.

De zaak lekte uit, doordat concurrerende oud-ijzerhandelaars er de lucht van hadden gekregen, dat hun fortuinlijke collega een slordige 300 millioen francs had verdiend. De bladen kregen dit spoor te pakken en min of meer aangedikt verscheen het verhaal in de Belgische kranten. Deze verhalen zijn zeer verschillend: de ene helft stelt de zaak erg onschuldig voor, de andere helft maakt er een waar drama van.

Het officieuze blad „Le Soir" vooral doet zijn best alles in een onschuldig daglicht te stellen, maar het feit valt niet te loochenen, dat de Argentijnse gezant te Brussel van de hele transactie niets weet en er eerst uit de kranten van hoorde. Op het ministerie van buitenlandse handel verzekerde men ons, dat alle schepen in Argentinië zijn aangekomen, wat weer niet wil zeggen dat ook de tanks gearriveerd zijn.

Toeristen trekken ook Hazardspelen

Vele bezwaren tegen het plan

Tegen het ontwerp „hazardspelen" werden nog al wat bezwaren naar voren gebracht. Bezwaren, zowel van principiële, als van juridisch-technische aard.

Zij, die principiële bezwaren hadden, uitten hun diepe teleurstelling over het feit, dat het Bestuur hier met een ontwerp voor de dag komt, waarbij het zijn tot nu toe gehuldigd standpunt ten opzichte van hazardspel — zij het uitsluitend ten aanzien van niet-landgenoten — over boord gooit. De hier aan het woord zijnde leden achtten het dergelijke handelwijze immoreel, omdat het Bestuur, wat het voor landgenoten afkeurt althans niet wil toelaten, omdat het er een sociaal kwaad in ziet, wel wil openstellen voor buitenlanders, hetgeen te bedenkelijker is, omdat het motief, dat er achter steekt, winstbejag is. Dit is een marchanderen met principes, waarin deze leden het Bestuur niet kunnen en willen volgen.

Andere leden brachten naar voren, dat het toeristenverkeer gezien moet worden als een onderdeel van het welvaartsplan, dat wil trachten eigen industrieën in het leven te roepen teneinde te voorkomen, dat deze eilanden staan en vallen met de olie-industrie. Op de eilanden Aruba en Curaçao zijn toeristencommissies in het leven geroepen, die het vraagstuk hoe de toeristenindustrie bevorderd kan worden, bestudeerd hebben. Het lag voor de hand, dat een van de eerste maatregelen, die genomen zullen moeten worden, het scheppen van behoorlijke gelegenheid tot logeren is. De personen, die deze plannen, die in de millioenen lopen, willen financiëren, zijn van oordeel, dat de exploitatie van deze hotels alleen dàn rendabel zal zijn, als daaraan casino's verbonden worden. Bovendien, zo voerden deze leden nog aan, moeten de regeringsstanders hiervan niet uit het oog verliezen, dat, als hier geen gelegenheid tot spelen geboden wordt, dit elders wel geschiedt. Andere plaatsen zullen profiteren van de starre houding, die wij hier aannemen. Dat ingezetenen de toegang tot de casino's onthouden wordt — op zich zelf niet iets ongekends op dit gebied — zagen deze leden als een maatregel, die het Bestuur meent te moeten nemen met het oog op de inwendige orde en rust.

Loterij in Gouvernements handen?

Een derde groep leden was van oordeel, dat, als men van een eenmaal ingenomen standpunt afstapt, dit ten aanzien van een ieder het geval moet zijn. Er werd op gewezen, dat men reeds in zeer belangrijke mate van het principieel niet toestaan van hazardspelen afgestapt is door bijvoorbeeld de Loterijbond Fortuna toe te staan regelmatig loterijen te organiseren, hetgeen het Bestuur nog wel voornemens schijnt te zijn geheel in eigen hand te nemen, aangezien het een commissie in het leven geroepen heeft met opdracht een ontwerp-landsverordening, houdende oprichting van een landsgeldloterij samen te stellen. De hier aan het woord zijnde leden achtten het onjuist, dat het Bestuur zijn principe inzake hazardspelen laat varen ten aanzien van buitenlanders, doch handhaaft voor ingezetenen. Zij zouden het juister achten, als hazardspel verboden blijft voor een ieder, maar dat, als het toegestaan wordt, zulks dan ook voor een ieder zou gelden, al zouden zij het toestaan wel door de nodige waarborgen omgeven willen zien ter voorkoming van eventuele excessen. Geen bezwaar zou bestaan om ten aanzien van ingezetenen strengere bepalingen in het leven te roepen dan ten aanzien van toeristen. Met dit standpunt konden de leden, die voor deze groep aan het woord geweest waren, zich bij nader inzien verenigen, zodat tenslotte twee strömingen ontstonden, t.w. een kleine minderheid, die zich om principiële redenen tegen het toelaten van hazardspelen verklaarde en een grote meerderheid, die daar geen bezwaar tegen had, mits omgeven door de nodige waarborgen.

De artikelen, die betrekking hebben op het deelnemen aan hazardspel, luidden nu als volgt.

Artikel 5.

1. Het gebruik maken van een gelegenheid tot hazardspel, waartoe vergunning verleend is, is slechts toegelaten op vertoon van een door of namens het Plaatselijk Hoofd der Politie afgegeven strict persoonlijke kaart.

2. Zodanige aan een ingezetene van de Nederlandse Antillen afgegeven kaart kan slechts geldig worden verklaard voor ten hoogste 24 uren.

Artikel 6.

De afgifte van een zodanige kaart wordt geweigerd, indien:

a) de persoon, die van de gelegenheid tot hazardspel wenst gebruik te maken, voor zover hij ingezetene is, niet de volle ouderdom van 25 jaren heeft bereikt; of

b) er reden bestaat te vermoeden, dat het gebruik maken van de gelegenheid tot hazardspel ongewenste gevolgen kan hebben.

En la Union esta la Fuerza

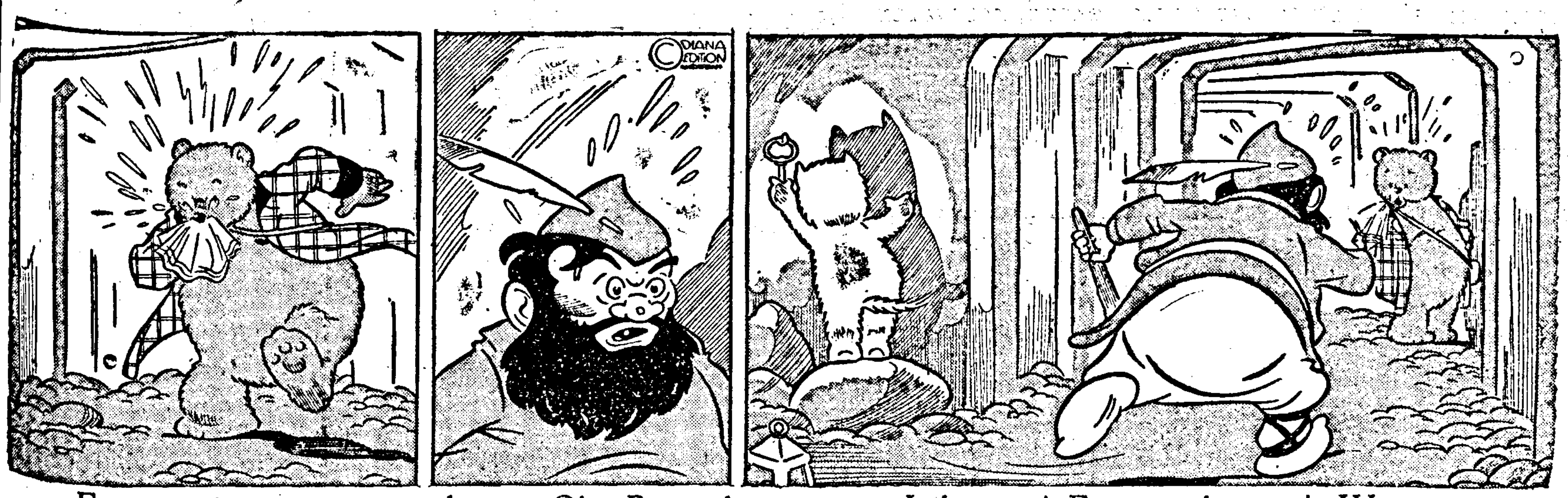
Con satisfacción y orgullo nos damos cuenta del revivimiento y de la evolución efectuados en esta Isla y del anhelo y el ahinco de sus habitantes para colocarla en el puesto que le corresponde. Y así como despertó de su letargo anhelando luz y progreso, así también ha despertado Politicamente. Actualmente se han formado ya aqui en Curaçao cuatro Partidos Politicos! Que todos esos Partidos persiguen el mismo fin: EL BIENESTAR DE CURAÇAO, no queda duda. Pero como la humanidad se compone de los que guian y los que deben ser guiados, es de esperar que los primeros puedan penetrarse de la responsabilidad de la tarea, para no encontrarnos con una nueva Torre de Babel.

Nosotros los que nos hemos cobijado bajo el Partido Católico del Pueblo sabemos y estamos seguros que siguiendo los ejemplos de nuestra Religión y basados en su lema de Justicia y Misericordia, nuestros guiadores serán hombres justos, hombres integros, hombres capaces y sobre todo hombres de buena fé, que sabrán luchar por nuestro Pueblo y por nuestro Credo. Hay muchos enemigos de nuestro Partido que dicen que la Política y la Religión no deben mezclarse. Ciegos! No quieren ver que la Religión es la que pueda salvar al mundo de la crisis que le amenaza! No quieren ver que la Religión es la mejor arma contra el Comunismo! Todo Católico que ama su Patria y su Religión lo comprende así. Su Santidad el Papa Pio XII en un llamamiento que hizo al mundo Católico les dijo, que había llegado el momento que todos los hombres de acción se unieran como un solo hombre y con una sola voz contra el Comunismo. Y todos los Católicos debemos de luchar contra ese enemigo que acecha para plantar su garra y devorar llegado el momento.

Es ese el enemigo de la tranquilidad de los Pueblos. Ejemplos recientes lo confirman; Czecoslovaquia, Colombia, Costa Rica y muchos otros Paises más que han sido victimas del terrorismo y la revolución. Cada dia nos damos más cuenta que esa intervención es una carcoma para los Pueblos y se hace visible en cualquier forma; instigando desuniendo y propagando el descontento entre las clases sociales y sobre todo aprovecha los momentos criticos cuando vé la oposición y la división. Por eso es necesario, que los Católicos se unan en un solo grupo para evitar casos análogos aqui y para mantener la tranquilidad y la paz que son tradicionales en Curaçao. Es un alerta para los Católicos que permanecen aislados y para los que se separan de nuestras filas. Es un alerta para todos los hombres de buena voluntad. Recordemos que en la UNION ESTA LA FUERZA.

No cerremos los ojos a la verdad, pues el final y el interes es igual para todos. Es para Curaçao y para todo su Pueblo. Es el momento de meditar sobre las palabras de aquel célebre Romano que dijo: „Divide y conquistarás." Y es eso lo que está sucediendo aqui en Curaçao, la división, para así exponerse a la conquista. Que triste sería, que en la mañana, muchos, por falta de comprensión y por falta de solidaridad tuvieran que decir: MEA CULPA, MEA MAXIMA CULPA.

Tom Poes op avontuur in de Tovertuin

Er was niets meer aan te doen. Olle Bommel moest niezen en dus niesde hij: — Hatsjieieie!! — hatsjoeoeoeoeoeoeoe!! Het geluid weerkaatste tegen de tunnelwanden en de echo's rolden van alle kanten door het gewelf. Tom Poes die net op het punt stond de sleutel van de muur te nemen, maakte zich zo klein mogelijk en drukte zich stijf tegen de wand aan, want de reus was met een schok wakker geworden.

Hij spreide zijn kleine oogjes wijd open, en keek woest in de rondte. — Wa...... wablief?.. . . zei de reus. Toen sprong hij overeind en brulde:

— Indringers! Er zijn indringers! Waar is mijn knots ..... ik zal ze...... Ha!!

Ja, de reus was verschrikkelijk kwaad en daardoor kwam het, denk ik, dat hij Tom Poes niet opmerkte, toen hij zijn knuppel pakte en de tunnel inholde waar Heer Bommel met een verschrikt gezicht stond op te wachten. Tom Poes maakte daar natuurlijk direct gebruik van. Met een snelle greep pakte hij de sleutel en maakte zich uit de voeten. Intussen dacht Heer Bommel, dat zijn laatste uur geslagen had. — Oooo..., dacht hij, wat moet ik beginnen .. wist ik nu maar een list......?? Alle reuzen-nog-aantoe!

Kurhaus davert van muziekklanken

Een ware invasie beleeft de residentie

Vele internationale deelnemers

Wie een muziekconcours organiseert van een omvang als dat, hetwelk nu gaande is, moet met velerlei mogelijkheden rekening houden en niet in het minst met de mogelijkheid ener mislukking. Dit klinkt misschien wat overdreven, doch wanneer men bedenkt welke moeilijkheden er zich zoal voordoen in een naoorlogse wereld als waarin wij leven, dan zal men tevens gaan begrijpen, dat het onder deze omstandigheden organiseren van een concours als dit, op z'n minst genomen een riskante onderneming betekende.

Daarom verheugt het temeer, dat de organisatoren zonder voorbehoud kunnen getuigen, dat hun pogen geslaagd is. Scherp en duidelijk komt dit tot uiting in een tweetal ogenschijnlijk nuchtere cijfers, die met het voorgaande voor ogen evenwel sterk aan betekenis winnen. Zij vinden gestalte in het volgende korte zinnetje: meer dan 300 inschrijvingen uit 28 verschillende landen.

Hagenaars helpen.

Een resultaat dus dat er zijn mag. Een resultaat echter ook, dat onverwachte moeilijkheden schiep. Want had men in de meest optimistische ogenblikken gedacht aan een totaal van 150 deelnemers, op welk aangenomen maximum men zich bij de voorbereidingen die noodzakelijk waren, had gebaseerd, deze verdubbeling der oorspronkelijke schatting verdubbelde tevens de moeilijkheden van huisvesting en dergelijke. Enthousiast om de weerklank die het initiatief dus alom had gevonden, pakte men met hetzelfde enthousiasme de moeilijkheden aan en het resultaat was dat alle deelnemers zeker kunnen zijn van een even goede als aangename huisvesting. Dat deel van de Haagse bevolking met name, dat daartoe in de gelegenheid was, heeft spontaan gereageerd op het verzoek om de deelnemers gedurende hun verblijf in Scheveningen onderdak te verschaffen. Onnodig te zeggen, dat van de zijde der initiatiefnemers nauwlettend er op is toegezien, dat allen in een omgeving komen, die in ieder opzicht aan de te stellen eisen beantwoordt en die als zodanig mede is aangepast aan de persoonlijke behoeften der gasten. Men heeft in dit opzicht veel medewerking ondervonden van bestaande verenigingen die cultureel contact met bepaalde landen onderhouden, alsmede van de zijde van vele in Den Haag gevestigde gezantschappen, legaties en verdere officiële instellingen der onderscheiden landen. Van belang is ook, dat er voor de deelnemers geen financiële verplichtingen aan deze vorm van huisvesting zijn verbonden, doordat de meesten medewerking Pro Deo hebben aangeboden. Een zeer belangrijk onderdeel van het geheel is hierdoor op even aantrekkelijke als afdoende wijze geregeld.

Naast de individuele inschrijvingen, worden vele deelnemers aan het Concours min of meer door hun landen afgevaardigd, waarbij verschillende landen door het organiseren van een soort vóór-concours of het houden van een test in andere vorm, een selectie onder de gegadigden hebben gehouden. Het gevolg hiervan is tevens, dat men de zekerheid heeft, dat de besten van de besten te Scheveningen acte de présence zullen geven.

Om in dit verband enkele voorbeelden te noemen, zij vermeld, dat met name Oostenrijk 20 deelnemers heeft aangewezen uit een groep van 120 gegadigden, welk twintigtal door bemiddeling van de Oostenrijkse Legatie in Den Haag wordt gehuisvest. Ook Spanje en Argentinië bijvoorbeeld hebben grotendeels eenzelfde gedragslijn gevolgd met betrekking tot het zekerstellen van een afvaardiging die de toets der critiek zal kunnen doorstaan. En bij de hier genoemde landen is het wat dat betreft niet gebleven. Zo heeft men, om nog een willekeurig voorbeeld te noemen, de inschrijving ontvangen van een drietal Franse deelnemers, alle drie leerlingen van de beroemde pianisten school van Marguérite Long, gecompleteerd door twintig anderen in de verschillende secties, bestaande uit viool, piano en zang. Voegen we hier nog aan toe, dat ook de organisatoren een schifting hebben toegepast en wel op grond van de aanwezigheid van een conservatoriumdiploma of een verklaring van een erkend muziekpaedagoog, waardoor er van de ongeveer 600 aanmeldingen 300 inschrijvingen overbleven, dan levert dit het bewijs, dat er niet teveel gezegd werd toen we hiervoor spraken van de besten van de besten die op dit concours aanwezig zouden zijn.

Geen sterrenparade.

Doordat de leeftijdgrenzen tussen de 15 en de 30 jaar zijn bepaald, mag worden aangenomen, dat vooral vele jongeren door middel van dit concours de gelegenheid zullen krijgen hun kunstenaarsweg te banen. Er zij in dit verband nog op gewezen, dat men dit concours in geen geval moet zien als een sensationele sterrenparade, want niets is minder waar dan dat. Of er ontdekkingen zullen worden gedaan, valt vooraf met geen mogelijkheid te zeggen. Wel staat vast, dat enerzijds de beoordelaars een unieke gelegenheid krijgen om vast te stellen, welke onbekende krachten er op het ogenblik onder de jongeren in de muziekwereld schuilen en welke de scholingsmethoden zijn in de onderscheiden muzikale wereldcentra, terwijl daarnaast talentvolle jonge musici zich kunnen meten met collega's uit andere landen, waarmede zij ongetwijfeld hun voordeel zullen kunnen doen voor het bereiken van hun toekomstige bestemming.

Moeilijke taak.

Het totaal van 300 toegelaten kunstenaars is als volgt over de verschillende secties verdeelt: 70 violisten, 100 pianisten en 130 zangers en zangeressen. Het ligt voor de hand, dat de jury, die uit bekende internationale krachten is samengesteld, een dankbare doch tevens zeer zware taak zal hebben om hieruit de uiteindelijke prijswinnaars aan te wijzen. In iedere sectie zal een eerste en een tweede prijswinnaar overblijven, die respectievelijk een bedrag van ƒ 2000.— en een bedrag van ƒ 750.— ontvangen. Buitendien heeft de Nederlandse regering voor de jongste deelnemer die de proef doorstaat een bedrag van ƒ 200.— en een medaille uitgeloofd. Verder ontvangen allen die de proef met succes afleggen een diploma, terwijl ook de juryleden een aandenken aan het gebeuren mee naar huis zullen kunnen nemen.

De PCJ zal enkele reportages verzorgen en één of meer der Galaconcerten uitzenden. Van de zijde van buitenlandse radiostations werden verzoeken ontvangen, deze concerten te mogen relayeren.

Op een rondgang die wij door het Kurhaus maakten, bezochten we de zalen waar de muzikale gebeurtenissen zich afspelen. Het zaaltje waar de vioolkunstenaars hun eerste proef zullen moeten afleggen, wordt in de wandeling de Straperlo-zaal genoemd, naar men ons mededeelde. Het leent zich uitstekend voor een dergelijke auditie, bovenal doordat er een zekere mate van intieme rust heerst, die zeker niet zal nalaten een gunstige invloed op de zenuwen der exécutanten uit te oefenen.

Het zaaltje waar de zangeressen en de zangers blijk van hun kunnen zullen geven, komt in deze enigermate met de Straperlo-zaal overeen.

We voelen ons thuis.

Naast de Straperlozaal troffen we een serre van royale afmeting aan. Deze zal door Philips worden benut om de Philips-Miller en andere opname apparatuur op te stellen, door middel waarvan het gehele concours op de muziekband wordt vastgelegd. Een gebeurentis die mede een apart cachet aan het concours geeft, omdat een dergelijke werkwijze nog bij geen enkel ander muziekconcours werd gevolgd.

Nadien bezochten we de grote Concertzaal. Ook hier frappeerde ons de geheel eigen sfeer, die dit gehele gebouw kenmerkt en die ons onmiddellijk het gevoel gaf „thuis" te zijn, zelfs op dát ogenblik, waarop geen gezellig geroezemoes van in afwachting levend publiek gehoord werd, doch alleen onze eigen stemmen in de ruimte klonken en enkele schoonmakers met emmers rammelden. En zonder inspanning konden we ons voorstellen, hoe straks, wanneer het publiek als in trance naar het volbezette podium zal staren, waarop de prijswinnaars zich zullen laten horen in samenwerking met het uitstekend bekend staande Residentieorkest — waarvan de Franse bladen onlangs schreven dat het de evenknie van het vermaarde Amsterdamse Concertgebouworkest mag worden genoemd — hoe dán deze zaal van een indrukwekkende charme zal zijn, die de bezoekers onuitwisbaar bij zal blijven.

K.L.M. en Den Haag ontvangen.

Toen we na onze rondgang terugkeerden naar de werkkamer van onze begeleider, vertelde deze ons nog van de officiële ontvangst die de deelnemers aan het Internationale Muziekconcours Scheveningen 1948 ten deel zal vallen van de zijde van het Haagse Gemeentebestuur op 22 Mei des middags om 5 uur, van de ontvangst op 23 Mei door de KLM (Koninklijke Luchtvaartmaatschappij), die daarbij de Juryleden enkele rondvluchten zal aanbieden, alsmede van het bestaan van uitgewerkte plannen van de Vereniging van Vreemdelingen Verkeer voor het maken van goedkope en aantrekkelijke uitstapjes door de deelnemers aan het Concours naar de mooiste plekken in wijde omgeving van Scheveningen. Verder wees hij op de grote bloemententoonstelling in het Westbroekpark in Den Haag, waar de Nederlandse bloemenkwekers hun reeds over de gehele wereld gevestigde naam zullen hooghouden, op het bestaan der vele bezienswaardigheden in Den Haag, waar tal van musea en tentoonstellingsgebouwen aanwezig zijn, alsook op het feit, dat de Bond van Amateurgidsen en de Haagse padvindsterbeweging zijn ingeschakeld om de vele bezoekers wegwijs te maken in de voor hen onbekende omgeving.

Het badseizoen in Scheveningen wekt verwachting.

Langs de brede strandboulevard wandelden we terug, vol van hetgeen we gehoord en gezien hadden. Het ruisen van de nimmer rustende zee vergezelde ons. Op het strand was men bezig de voorbereidselen te treffen voor de opening van het badseizoen. Voor het overige hing er de gespannen rust over strand en wandelweg, die de verwachting van een druk seizoen kenmerkt.

Bij de haveningang aangekomen, mochten we nog getuige zijn van het uitvaren van een grote trawler. Wuivende vrouwen, die tot het uiterste puntje van de kade met het op halve kracht varende schip meeliepen, roepende kinderen en een handjevol toevallig aanwezigen. Na korte tijd is het schip buiten de pieren, waarna het de steven onmiddellijk scherp naar het Noorden wendt, het ongewisse tegemoet. Want zijn de mijnen op de stranden tot de laatste toe verwijderd, op de zeeën kan er hier of daar een enkele aan de aandacht der zwoegende mijnenvegers zijn ontsnapt. En een Scheveningse trawler mag dan een stevig schip zijn, de ontmoeting met een mijn zou hij niet overleven......

Dan valt ons oog op het Radiostation Scheveningen Haven recht tegenover de plaats waar wij staan. De grote antennemasten zijn verdwenen en we laten ons vertellen, dat ook die de oorlog niet hebben overleefd. Er zijn andere, belangrijk kleinere voor in de plaats gekomen. Doch het radiostation Scheveningen Haven werkt niettemin weer en heeft het contact met de wereld weer opgenomen.

Juist als de badplaats en het cultuurcentrum Scheveningen, dat hiervan weldra op overtuigende wijze getuigenis gaat afleggen.

SPORT

HET NEDERLANDS ELFTAL TEGEN NOORWEGEN.

Het Nederlands elftal, dat op Woensdag 26 Mei tegen Noorwegen te Oslo zal uitkomen is als volgt samengesteld.

Doel, Kraak: achter Schijvenaar en van Bun, midden: de Vroet, Terlouw en Stoffelen, voor: Lenstra, Wilkes, Roozenburg, Rijvers en v.d. Tuyn.

Dit is dus hetzelfde elftal, dat in Nederland een gelijk spel uit het vuur wist te slepen tegen de Belgen. Er is slechts een verandering in de voorhoede gebracht, Schaap heeft zijn plaats moeten afstaan aan Roozenburg, die middenvoor speelt. Moring is nog steeds door een ernstige blessure verhinderd zijn spilplaats in te nemen.

REVANCHE WEDSTRIJD MADURO & SONS BOND — ZEELANDIA.

Om kwart voor vijf begon deze spannende wedstrijd op het terrein van Scherpenheuvel. Zeelandia, die in de eerste ontmoeting als overwinnaar was uitgekomen, was vastbesloten deze wedstrijd niet te verliezen en Maduro, die reeds met 4—1 verloren had, zou alles op alles zetten om nu te winnen.

Zeelandia had wind mee in de eerste helft, maar wist geen voordeel er uit te halen.

Al hun aanvallen liepen dood op de achterhoede van Maduro, die een ondoordringbare blokkade wist op te werpen. De voorhoede van Maduro, die steeds gevoed werd door haar achterhoede, wist eenmaal te scoren en de rust ging in met 1—0 voor de Maduro-mannen. Na de rust kreeg Maduro de wind mee en het spel werd steeds op de helft van Zeelandia gespeeld met slechts enkele doorbraken van de Zeelandia-mannen, die toch geen doelpunten werden.

De voorhoede Maduro die nu steeds voor het doel van Zeelandia was, wist drie doelpunten te maken en de wedstrijd eindigde met een revanche score voor Maduro van 4—0.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Une femme disparait" 7 en 9 uur.

ROXY: „Secret beyond the door" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „El Mexicano" 8 uur.

Wit Gele Kruis: De dienst van de Wijksverpleging wordt tot en met 30 Mei as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B. Smithplein 36, telefoon 2372.

Apotheken: De avonddiensten worden tot en met 30 Mei as. waargenomen door Botica Juliana, Julianaplein 6, telefoon 2400 en door Botica del Pueblo, Bredestraat 82, telefoon 2218.

CUROM

Maandag: 6.30 Kinderuitzending Nilda Jesurun Pinto; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Disco nieuws; 8.15 Kinderkoorzang; 8.30 Sportweek; 8.35 Mailbrief van onze Nederlandse correspondent; 8.45 Aethercabaret; 9.30 De wereld schrijft; 9.35 Melodie en rythme; 9.55 Voornaamste nieuws.

Dinsdag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Tex Beneke.

P.C.J.

19.00 Nieuws; 19.20 Sportpraatje; 19.30 Operetteconcert; 20.00 Groetenprogramma voor de West; 20.20 Mimosa orkest; 20.50 Persoverzicht; 21.00 gram. muz.; 21.15 Internationaal muziekconcours te Scheveningen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 272; bij geen gehoor tel. 558.

Materialen Afdeling: M. Plaisier, Hotel CPIM, kamer 60, tel. 843-4.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 701.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Nieuws van Overal

CONSISTORIE WORDT BIJEENGEROEPEN.

Eind Mei of begin Juni.

Naar het Romeinse blad „Il Tempo" meldt, zal Z.H. de Paus eind Mei of begin Juni het College van Kardinalen in Consistorie bijeenroepen.

De mogelijkheid bestaat, dat de Paus tijdens dit Consistorie de tien vacatures in het College van Kardinalen zal aanvullen.

Sinds het laatste Consistorie, dat twee jaar geleden gehouden is, is het aantal Kardinalen teruggelopen van 70 op 60.

Een groep patriarchen en aartsbisschoppen van de Oosterse ritus zal het heilig pallium ontvangen.

Een onderwerp van bespreking tijdens het Consistorie zal ook de heiligverklaring van de zalige Jeanne de l'Estonnac zijn de Française, die naar men verwacht in 1950, het Heilige Jaar, tot de eer der altaren verheven zal worden.

CURAÇAO

PLANNEN GEPROJECTEERD VOOR RECHTSSCHOOL.

Sociale en economische leergangen.

In een interview voor de P.C.J. sprak Ir. da Costa Gomez over plannen, die geprojecteerd zouden worden om te komen tot een eerste klas gezagsapparaat, waarvoor in Curaçao een volledige leergang opleiding is ingesteld in de vorm van een rechtsschool, waarvan sociale en economische leergangen worden verbonden.

De meester-doctor zei voorts:

Hier in Nederland onderzoeken we de mogelijkheid om tot een soort van bestuursaçademie te komen voor de opleiding van Curaçaose krachten op korte termijn.. Een van de belangrijkste onderwerpen, die straks de aandacht van de gehele Curaçaose gemeenschap zullen boeien, zijn de maatregelen in het belang van een sociale reconstructie. Curaçao kan politiek niet zelfstandig zijn als het niet tevens de mensen oplevert die sociaal van betekenis zijn. Ik bedoel daarmede, dat ik een man of een vrouw met een levendige belangstelling voor het openbare leven ten zeerste waardeer, maar een pleegzuster, die haar taak goed verstaat, hebben we net zo hard nodig. We hebben **gezinsvoogden** nodig, goede onderwijzers, sportleiders en andere maatschappelijke werkers. En die zullen er komen — daarvan ben ik overtuigd — met medewerking van Nederlanders die zich tot dit sociale werk geroepen achten. U zult verbaasd staan, als U eens wist hoeveel particulieren hier te lande bezield zijn met een eerlijk en belangeloos gevoel voor Curaçao om bij de sociale reconstructie behulpzaam te zijn.

HOE WAREN DE PRIJZEN IN APRIL.

De prijzen van de voornaamste levensmiddelen en manufacturen over April onder aantekening van het navolgende; zijn niet noemenswaard gestegen.

Manufacturen.

Gestegen zijn de gemiddelde prijzen van: onderhemden (heren), damesjurken, khakihemden, herensokken, herenzakdoeken, herendassen, herenbroeken (witte) herenpakken (witte), beddelakens, tafellakens, schoenen (heren).

Gedaald zijn:

onderbroeken (heren en dames), katoenenhemden, damesjaponnen (rayon en katoen, herenpakken (stoffen), handdoeken, schoenen (dames), keds.

De prijzen der overige aroverige artikelen bleven constant.

Levensmiddelen.

Gestegen is de prijs van: Vis en wel doordat een prijsverhoging werd toegestaan. Gedaald is de prijs van uien.

De gemiddelde prijzen der overige artikelen bleven constant.

GOUVERNEMENTS-BOEKERIJ.

De gouvernementsbibliotheek heeft de volgende aanwinsten:

Romans.

„Alleen de doden ontkomen" P. van Aken; „Péèé" P. Bakker, „Noorderlicht" F. Bordewijk; „In de smeltkroes" Ph. Bottome; „Allemaal onzin" S. Carmiggelt; „Overwinning" J. Conrad; „Bruin rood en groen" M. Dendermonde; „Strijd langs de Mohawk" W. D. Edmonds; „Het wonderlijke leven" H. E. Frankena; „Vrouwenschool" A. Gide; „Het portret" N. Gogolj; „De stenen pelgrim" A. v. Hoogstraten-Schoch; „De grootburgers" H. Kortelings; „Anna en de koning van Siam" M. Landon; „Als vrouwen liefhebben" D. H. Lawrence; „Angelo gewoon soldaat" E. Linklater; „Een zeeman aan de wal" E. Linklater; „Het kleine heelal" M. van Loggem; „Kitty" R. Marshall; „Malle gevallen" H. Martin; „De gouden reael" J. Mens; „Leerschool" J. v. Schaik-Willing; „O. Absolom" H. Spring; „De druiven der gramschap" J. Steinbeck; „Aveighem" S. Streuvels.

Studieboeken.

„Aquarelleren" G. Alizarine; „Slavernij en vrijheid" N. Berdjajew; „Bouwen in nieuwe banen" P. Bromberg; „Napoleon, de mens en dictator" G. Brugmans; „Grondtrekken van het Ned. burgerlijk procesrecht" J. A. H. Coops; „De staatsrechtelijke verhouding tussen Nederland en de overzeese gebiedsdelen" J. M. H. Dassen; „Rechts- en wetskennis voor de middenstand" S. D. Feenstra en F. Roorda; „Oedipus en Theuseus" A. Gide; „Terra promissa" 2 dln H. de Greeve; „De wereldgeschiedenis in een notedop" V. M. Hillyer; „Wetboek van strafvordering" P. Kramer; „Lezende onder de lamp" W. L. M. E. Leeuwen; „Inleiding tot de geldtheorie" P Lieftinck; „De opstand der horden" J. Ortega y Gasset; „Getal en kosmos" C. H. van Os; „Kerels van de daad" W. van de Poll; „Bijeengebrachte gedichten" J. Prins; „Plantkunde van Curaçao" Fr. M. Realino; „Slib en wolken" A. Romein-Verschoor; „Théatre" J. P. Sartre; „Mensen en honden" A. van Schendel; „Arbeidsduur en welvaartspeil" P. J. Verdoorn; „Het rijksbijdragenstel" C. W. de Vries; „Banken, haar boekhouding en organisatie" M. C. Wintersteyn.

JULIAN A. RUIZ
EN
MARIA T. RUIZ

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk hetwelk voltrokken wordt op de 26e Mei a.s.
De huwelijksinzegening zal plaats hebben in de St. Franciscus Kerk te Oranjestad om 7.30 p.m.
RECEPTIE: Kerkstraat z|n. Aruba, Mei 1948.

VRIJWILLIGERS KORPS CURAÇAO

Algemeene Ledenvergadering

te houden op Maandag den 31sten Mei 1948, des avonds om 8 uur, in het Cultuur Centrum, J. v. Walbeeckplein.

Afgekeurde, Ontslagen of geschorschte leden worden niet toegelaten.

De Commandant.

4—1

NEDERLAND

VOETBAL-KAMPIOENSCHAP IN NEDERLAND.

De uitslagen van de gisteren gespeelde wedstrijden om het voetbalkampioenschap van Nederland waren: Herenveen — EDO 5—2; Go Ahead — PSV 3—2; BVV — Haarlem 3—2.

KANSELBOODSCHAP DER PROTESTANTSE KERK TEGEN COMMUNISME.

Vanwege de Generale Synode der Ned. Herv. Kerk werd gisteren in alle diensten een kanselboodschap voorgelezen, waarin gewaarschuwd werd tegen het gevaar van het communisme en de bijzondere zorg gevraagd werd van de kerk voor Israël, hetwelk thans ook de spiegel is van de nood der wereld.